

4th INSTANCE[®]

PERIODICAL FOR PUBLIC AFFAIRS

Le nouveau Guide des Ministères est arrivé !
De nieuwe Gids der Ministeries is beschikbaar !

Interview de **Marie Gillain**,
marraine du projet Turkana

Enquête: Internet dans les communes wallonnes

Studiecentrum voor vlaamse muziek

Het Studiecentrum voor Vlaamse Muziek vzw is een gespecialiseerd navorsings- en documentatie-centrum voor de muziek van Vlaamse componisten uit de 19de en de eerste helft van de 20ste eeuw. De dienstverlening omvat het beschikbaar stellen van oeuvrecatalogi - repertoirelijsten - onuitgegeven werken - biografische gegevens - CD's - beeldmateriaal - programma-advies enz. De uitvoering van bijzondere studieopdrachten is mogelijk. Bereikbaar: alle werkdagen tussen 9.30 en 17.00 uur.

Muziekfondsen ter promotie van Vlaamse componisten

Peter Benoitfonds

Peter Benoit (1834-1901) en Vlaamse muziek algemeen van 1800 tot heden.

Concerten, CD-en partituuruitgaven, publicaties.

De Crans

Jef Van Hoof (1868-1959).

CD- en partituuruitgaven, oeuvrecatalogus.

Compositieprijs «Jef Van Hoof».

Stichting Lodewijk Mortelmans

Lodewijk Mortelmans (1868-1952).

Concerten, CD-uitgaven, oeuvrecatalogus.

Arthur Meulemansfonds

Arthur Meulemans (1884-1966).

Partituur- en CD-uitgaven. Biografisch onderzoek.

Lodewijk De Vochtfonds

Lodewijk De Vocht (1887-1977).

Concerten, CD- en partituuruitgaven. Ouvrecatalogus.

STUDIECENTRUM VOOR VLAAMSE MUZIEK

*Algemene informatie over de muziekproductie in België
Inlichtingen over de werking van de Muziekfondsen
Praktische en wetenschappelijk dienstverlening*

Desguinlei 25, B-2800 Antwerpen (Belgium)

W. Michael Scheck, Directeur

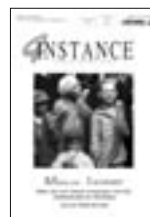
Tel. +32-3-244.18.29 - m.scheck@dptd.ha.be

Jan Dewilde, Wetenschappelijk coördinator

Tel. +32-3-241.01.30 - janjdedewilde@hotmail.com

www.svm.be

Abonnement

10 nummers per jaar
België: 37,2 euro
EU: 50 euro

10 numéros par an
Belgique: 37,2 euro
UE: 50 euro

Pour plus d'info - voor meer info

sprl-bvba G.T.G.

Rue Bosquetstraat 67 - 1060 Bruxelles - Brussel

tel. 02/534 94 51 - fax. 02/534 84 41

http://www.mypublica.com - info@4instance.be

Le Guide des Ministères

1212 pages d'infos

Prix de base: 135,00 €.

+ 10 numéros de
4INSTANCE offert

De Gids der Ministeries

1212 pagina's info

Basis kostprijs: 135,00 €.

+ 10 gratis 4INSTANCE
nummers

Guide des Ministères Revue des Administrations belges

Gids der Ministeries Tijdschrift van de Belgische Administraties

Un livre, un CD et notre
site Internet contiennent
toutes ces informations

Een boek, een CD en onze
Internetsite bevatten al
deze informatie

Secrétariat:

Rue L. Van Boeckel 21,

1140 Bruxelles,

Tel 02/241.08.21,

Fax 02/241.08.32,

E-mail: info@gdm.be,

http://www.gdm.be

Secretariaat:

Van Boeckelstraat 21,

1140 Brussel,

Tel 02/241.08.21,

Fax 02/241.08.32,

E-mail info@gdm.be,

http://www.gdm.be

- Maison royale, ambassades et consulats
- Pouvoirs législatifs fédéraux, régionaux et communautaires
- Gouvernements et ministères fédéraux, régionaux et communautaires
- Union européenne, Organisations internationales
- Provinces, villes, communes, ports
- Partis politiques, syndicats, mutuelles, organisations professionnelles, intercommunales, institutions financières, chambres de commerce, offices de tourisme, foires et expositions, établissements d'utilité publique, organismes d'intérêt général.

- Koningshuis, ambassades en consulaten
- Federale, gewestelijke en gemeenschappelijke wetgevende machten
- Federale, gewestelijke en gemeenschappelijke regeringen en ministeries
- Europese Unie, Internationale organisaties
- Provincies, steden, gemeenten, havens
- Politieke partijen, vakbonden, mutualiteiten, beroepsorganisaties, intercommunale, financiële instellingen, kamers voor handel, diensten voor toerisme, jaarbeurzen en tentoonstellingen, instellingen van openbaar nut, organismen van algemene belang.

L'actrice Marie Gillain

N° 21 September - Septembre 2001

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
ÉDITEUR RESPONSABLE
Thibault Van der Auwermeulen

4INSTANCE
Rue Bosquet straat 67 - 1060 Brussel-Bruxelles
Tel. 02/534 94 51 - Fax. 02/534 84 41
E-mail: info@4Instance.be
<http://www.MyPublica.com>

ADVIESRAAD - CONSEIL
Mireille Deziron, Prof. Dr. Herman Matthijs,
Alain Matton, André D. Nicolas, Natalia Petroff,
Pierre Ralet, Francisca Sabbe, Alfons Van Dyck,
Prof. Dr. Hugo Van Hassel,
Thibault Van der Auwermeulen

REDAKTIE - RÉDACTION
Marc Aelbrecht, Erwin De Pue, San Eyckmans,
Frank Geelen, Herman Matthijs, Geert Mortier,
Nico Moyaert, Joëlle Rochette,
Thibault Van der Auwermeulen, Hilde Vereecken

KUNST - ART
Musée Royal de l'Afrique centrale
Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

FOTO's - PHOTOS
Bvba - sprl G.T.G. & Vétérinaires Sans Frontières
Copyright all pictures

LAYOUT - PREPRESS
Daniel Collette Production sprl

DRUK IMPRESSION
Casterman

REGIE
Tel. 02/534 94 51 - www.MyPublica.com

DISTRIBUTIE - DISTRIBUTION
Tondeur Diffusion - Nevelland

Zonder schriftelijke toelating van de uitgever
mag geen enkele tekst noch illustratie van
4INSTANCE, geheel of gedeeltelijk gereproduceerd
worden. De uitgever is niet verantwoordelijk
voor de inhoud van de advertenties en artikels.
La reproduction des textes et photographies publiés
est interdite sans accord écrit de l'éditeur. L'éditeur
n'est pas responsable des articles et publiereportages.

Lid van de Unie van de Uitgevers van de Periodieke Pers
Membre de l'Union des Editeurs de la Presse Périodique
Member of the European Group of Public Administration

« 4INSTANCE is ondertekenaar van de Milieubeleidsover-
eenkomst Papier Vlaanderen en steunt de inspanningen van
de Vlaamse regering i.v.m. papierrecuperatie ».

Inhoud Sommaire

6

KUNST - ART

**Musée royal de l'Afrique centrale
Het Koninklijk Museum
voor Midden-Afrika**

8

MANAGEMENT

**Leading, teaching
and enabling around...**

12

ENQUÊTE

**Internet & e-government
dans les communes wallonnes**

18

INTERVIEW

**Une commune tournée vers
le multimédia et l'économique**

23

MOBILITE

**Gagnez un Palm
Win een Palm**

24

E-GOVERNMENT
Technologische fundering
voor e-government

27

HRM
Blozen hoeft niet

30

INTERVIEW
Quand le troupeau est malade,
c'est le village qui meurt

35

COMMUNICATIE & MARKETING
De Senaat communiceert zich een plek
op de politieke kaart

40

ADMINISTRatieve VEREENVOUDIGING
Het jaarverslag 2000-2001
van de Dienst Administratieve
Vereenvoudiging (D.A.V.)

42

EMANCIPATIEZAKEN
Weldra aanzienlijk meer vrouwen in
topfuncties in het Vlaams ministerie ?

44

ENVIRONNEMENT
A vélo dans la ville

46

5 MINUTEN
5 MINUTES

48

INTERNET

Musée royal de l'Afrique centrale

Pour susciter en Belgique plus d'intérêt pour l'Etat Indépendant du Congo, le Roi Léopold II fit organiser en 1897 une grande exposition sur ce pays et son intérêt pour la Belgique. Dans ce but, un nouveau bâtiment fut construit à Tervuren, le Palais Colonial, et pour l'atteindre, à partir du Palais du Cinquantenaire, une grande allée double aménagée à travers la Forêt de Soignes, l'Avenue de Tervuren.

Dans le Palais colonial furent exposés des animaux, des plantes, des objets ethnographiques, des groupes de statues représentant des scènes de la vie africaine, et les produits d'exportation les plus importants du Congo, le tout dans une présentation Art Nouveau. Cette exposition connut un grand succès et fut aussi à l'origine d'un grand intérêt scientifique pour les animaux, les plantes et les objets ethnographiques de l'Afrique centrale, de sorte que le Roi décida de transformer cette exposition sur le Congo, à partir de 1898, en un musée permanent avec des services scientifiques.

Ainsi naquit le Musée du Congo, qui deviendra, après 1908, le Musée du Congo Belge.

A partir de 1898 la mission scientifique du Musée devenait prépondérante, et l'accroissement des collections envoyées de l'Afrique centrale pour les études scientifiques se faisait à un rythme tel que très vite la nécessité d'un bâtiment plus grand se fit sentir. Ainsi le Bâtiment Principal actuel fut construit entre 1906 et 1910.

Dans ce bâtiment central se trouvent:

les salles d'exposition, la bibliothèque principale, et cinq sections scientifiques

Les services administratifs et les neuf autres sections sont dispersés dans les dépendances et dans l'ancien Palais des Colonies réaménagé.

Depuis 1960 le Musée royal de l'Afrique centrale, comprend les sciences historiques, l'Anthropologie culturelle, la Zoologie et la Géologie, toutes orientées vers l'étude de l'Afrique entière. Il existe aussi un service éducatif et muséologique. Le Musée constitue un des centres des plus importants dans le monde pour la connaissance scientifique de l'Afrique.

Le Musée est ouvert:

*Du mardi au vendredi: de 10.00 à 17.00 heures - Samedi et dimanche: de 10.00 à 18.00 heures
Fermé le lundi*

Adresse:

Leuvensesteenweg 13 - 3080 Tervuren - tél.: 02/769.52.11 - fax: 02/769.56.38

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Tijdelijke tentoonstellingen

Metaal "Ijzersterke verhalen" van 9 t.e.m. 30 september 2001

De architectuur van het Africa Museum in de kijker.

Ijzersterke verhalen en rondleidingen geven de bezoekers een andere kijk op deze architecturale creatie van de Franse architect Charles Girault.

De tentoonstelling, die in de rotonde opgesteld staat, is het resultaat van een langlopend project met 11 laatstejaars leerlingen van Sint-Lukas Kunsthumaniora voor Beeldende Kunsten van Brussel. De tentoonstelling zoals die nu gepresenteerd wordt, bestaat uit elf verschillende prototypen waarop telkens een ander aspect van de architectuur van het museum toegelicht wordt.

Info: VVV Toerisme Tervuren 02/769.20.81

Een ontmoeting met Oost-Afrikaanse herders

nieuwe tijdelijke tentoonstelling van oktober 2002 tot mei 2003

Al eeuwenlang trekken semi-nomadische veehoeders met hun kudden doorheen de barre, eindeloze vlaktes van de Oost-Afrikaanse Riftvallei. Ze kennen dit gebied uitstekend. Ze weten precies waar goed graasland en water te vinden zijn. Het vee voorziet hen niet alleen van voedsel en leder maar het is ook een teken van rijkdom en staat centraal in hun cultuurbeleving. Het herdersleven is echter hard en vol risico. Aanhoudende droogte, epidemieën en onderlinge veeroof kunnen de veestapel in korte tijd drastisch doen afnemen. Het herdersleven komt dan zodanig in gevaar dat sommige veehoeders hun toevlucht moeten zoeken in visvangst of in irrigatielandbouw. Anderen wagen hun kans in de toeristische sector.

Ondanks al deze moeilijkheden slagen de Oost-Afrikaanse herders erin hun markante identiteit te bewaren. Met kleuren, motieven, juwelen, kapsels,... maken ze duidelijk tot welke groep ze behoren, welke plaats ze in de gemeenschap innemen - kortom, wie ze zijn. Zo betekent een wit metalen ring rond de hals van een Turkana vrouw dat ze gehuwd is. Veelkleurige glaskralen op een lederen schort vertellen tot welke groep een Karimojong meisje behoort. Door scarificaties etaleert een Toposa man zijn succes als krijger. Zelfs de huid van het vee wordt voorzien van tekens.

In deze tentoonstelling kan u op een persoonlijke manier kennismaken met de fascinerende leefwereld van deze herders. Een vrouw vertelt het verhaal van haar huwelijk, een oude man zingt het lied voor zijn lievelingsdier, een jong meisje melkt de geiten bij zonsopgang.... En als afsluiter maakt men er ons attent op dat ook wij met ons lichaam spreken. Onze kledij, kapsels en versieringen vertellen ook wie we zijn en waar we voor staan. Of dacht u dat een piercing zomaar een gaatje meer was?

Leading, teaching and enabling around...

*Haal resultaten,
manage de
business,
ontwikkel de
skills van je
personeel en vergeet vooral
ook jezelf niet, organiseer
en verbeter permanent,
bereid je opvolger voor op
zijn taken... Als manager
voelt U zich aangesproken,
dit klinkt ongetwijfeld
vertrouwd in de oren.*

Een ander gegeven dat evenwel veel minder concreet en/of spontaan bij de meeste managers tot uiting komt is het feit dat van hen verwacht wordt dat zij de bekwaamheid tot leiderschap doorheen de hele organisatie moeten ontwikkelen.

Begrijpelijk dat het waarom hiervan dient toegelicht. Sta mij toe te zeggen dat U geen keuze heeft, klinkt brutaal, maar cliché-matig voeg ik er zelfs nog aan toe dat de snelheid van verandering vandaag de dag tot gevolg heeft dat sommige managementmodellen als controle-tool voorbijgestreefd zijn. Duidelijker wordt het misschien wanneer volgende associaties worden gemaakt:

een leiderschaps-georiënteerde organisatie betekent uiteindelijk:

a) een «winning-attitude-organisatie»

Dit soort organisaties heeft «leiders» op alle niveaus;

b) een organisatie met leiders die ideeën, waarden, energie en iets opwindends hebben,

ideeën en waarden zitten in beslissingen verweven, dankzij energie en opwindendheid worden ze omgezet en gerealiseerd;

c) een organisatie die beseft dat zij zonder leiders stagneert

De voeling met de markt gaat verloren, er wordt geen shareholder-value meer gecreëerd.

Komen tot de leiderschapsgeoriënteerde organisatie

Laat ons eerst even stilstaan bij de verschillende leiderschapsstijlen van de manager. De hierna opgesomde onderverdeling in vier stijlen geeft meteen aan, dat naargelang de manager evolueert van enerzijds «het bevelen» tot anderzijds het specifiek aanleren, dit voor de manager weliswaar betekent dat hij méér tijd

spendeert, maar daartegenover staat dan ook dat hij veel meer leereffect teweegbrengt, een hogere graad van commitment en begrip bij alle betrokkenen bekomt en ten slotte zichzelf de mogelijkheid verschaft meer leiderschap te «kweken».

De vier verschillende leiderschapsstijlen:

- a) geef richtlijnen en taken: *beveel en controleer*;
- b) speel eerder in op het leervermogen van de medewerkers, maar als volgers adopteren zij dit en de actie is gericht op een gemeenschappelijke zienswijze, kortom *vertel het hen*;
- c) beklemtoon je eigen leervermogen en overtuig de medewerkers van de juistheid ervan, een mogelijke deelname, al dan niet schijn, of de beperkte keuze tussen een aantal opties is mogelijk, kortom *verkoop het hen*;
- d) spoor de medewerkers aan tot het ontwikkelen van hun eigen leervermogen en moedig aan waardoor een wederzijds leereffect ontstaat en een vertrouwensbasis ontstaat om over te gaan tot actie: *leer het hen*.

Vertrekkend vanuit de leiderschapsfunctie (stijl) van de manager dient in de tweede plaats onderlijnd dat de focus van het verhaal, komen tot een leiderschapsgeoriënteerde organisatie, zich situeert in het leervermogen van zowel de manager als de medewerker, genaamd «the teachable point of view».

Topmanagers zijn grote «meesters». Zij verwezenlijken hun doelstellingen dankzij de medewerkers met wie zij een leer-relationship hebben. Zij leren hen op tot co-leiders, niet tot volgers. Kenmerkend voor «winners» is dat zij het leren als topprioriteit beschouwen en elke gelegenheid dan ook benutten, maar most of all hebben zij duidelijke ideeën en waarden gebaseerd op kennis en ervaring en vertalen hun lessen tot anderen.

Uitgangsbasis is het leren uit «het verleden/uit ervaring», het herkennen van de beslissende momenten en deze als gids gepast omzetten naar de toekomst toe. Iedereen heeft een bruikbare basis, alleen echte leiders gebruiken het beter...

Naast de reeds vernoemde leiderschapsstijlen en de ervarings-uitgangsbasis is er uiteindelijk de eigenlijke leiderschapsfunctie, die erin bestaat om ideeën en waarden in een E³-factor om te zetten met zin voor de harde realiteit en een sterk omzettingsvermogen.

Concreet hierover het volgende

Ideeën zijn het «hart» van leiderschap. Duidelijk geformuleerde ideeën, steeds geactualiseerd en gepast, vormen het juiste kader voor alle beslissers in het bedrijf en medewerkers worden gemotiveerd in functie van een gemeenschappelijk doel. Schoolvoorbeeld in deze is de «idee» van J. Welsch, topman van General Electric: «BE N°1 or N°2, if not, fix it, close or sell!».

Vervolgens zijn er de waarden van het bedrijf, de echte waarden. Deze worden dan ook door

de topmanagers permanent beleefd en doen verlangen. Het zijn fundamenteën voor de organisatie ter ondersteuning van de ideeën en doen een corporate culture ontstaan, nodig voor een quasi instinctive drive tot gerichte acties. Ook hier voorbeelden uit het GE-verhaal:

- speed - enjoy going faster than others;
- stretch - reach for things that are difficult to attain, otherwise you will never know how far you can get;
- simplicity - look for the right answer, not the complicated one.

Maar er is meer nodig, vandaar een E3-faktor: Energy, Edge and Emotion.

Leiders zijn op zich mensen met een zéér hoog energie-vermogen, met een sterke focus en zeker vastberaden, bovendien met véél enthousiasme klaar voor nieuwe uitdagingen. Terugkomend op de leiderschapsfunctie zullen zij in de leer-relatie de energie overdragen, inspireren en vooral negatieve energie in positieve omzetten, in het extreme als er geen probleem om te lossen valt, dan maken zij er wel een...

Leiders hebben daarnaast de moed om de

realiteit te zien (een gegeven dat wel eens vaker te wensen overlaat...) en houden hier rekening mee. Weliswaar blijft een hoge risico-factor aanwezig en worden harde noten gekraakt. De effectiviteitsgebieden voor dit facet van leiderschap zijn vooral het portfolio van het bedrijf en de mensen die het mooi weer morgen zullen maken.

Ten slotte kan en mag de emotionele kant van het verhaal niet ontbreken. Een verhaal van een topmanager boeit en heeft een bijzondere aantrekkingskracht, zeker door het gegeven van een vooropgesteld succes en het hoeft dan ook verder geen betoog dat in casu deze leiderschaps-cocktail van eigenlijke leiding via leer-relaties met ideeën, waarden en E3 essentieel is voor het omzetten van het succesverhaal in een tot stand gekomen leiderschapsgeoriënteerde organisatie.

Ten slotte nog deze randbemerking: de beste topmanagers weten dan ook wanneer de tijd om te gaan gekomen is, en de nieuwe leiders komen om verder te gaan...

Frank Geelen

Securing the Enterprise, Protecting your Business Environment

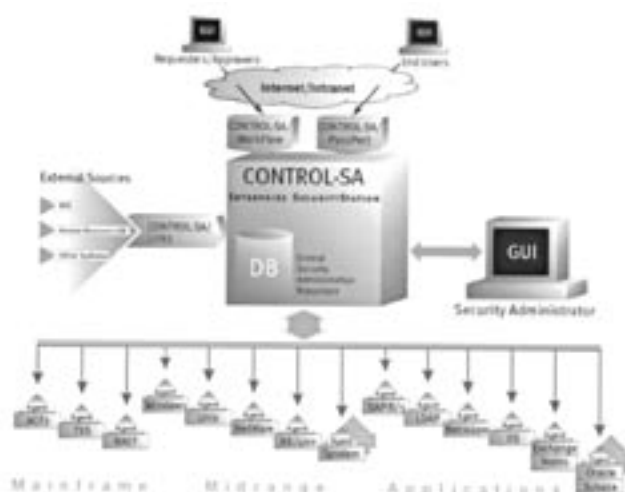
Effective security management prevents weaknesses in the design or implementation of your systems' software or application programs. These weaknesses may involve issues of authentication, authorization, confidentiality, integrity or availability.

BMC Software Security Solutions keep your enterprise safe from system security weaknesses by putting you in control. Our centralized and automated security management solutions increase productivity, efficiency and accuracy by:

- Providing unified security management from a **single point of control**
- Enabling enforcement of user access **security policies**
- Ensuring that user accounts are defined **correctly and consistently**
- Eliminating security breaches and enhancing overall **enterprise security**
- Providing IT organizations with tight control over **diverse security environments**

The Security Management solutions minimize the risk of IT resource abuse while simultaneously allowing productive user access to those resources. The products enable management of both security access assignment and immediate revocation of all access rights upon termination of business relations.

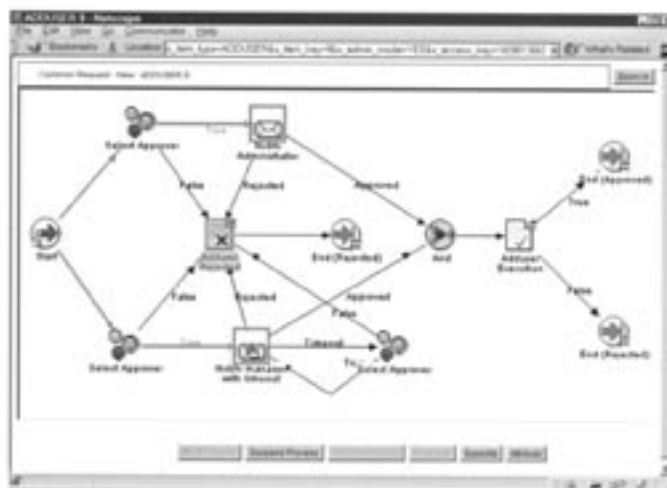
CONTROL-SA® is the core of BMC Software's security management solutions. Access is the first line of business availability and CONTROL-SA® delivers this offering as a core component of infrastructure automation initiatives.

INCONTROL for Security Management provides a flexible, scalable architecture for centralized security over multiple platforms and major applications.

About CONTROL-SA

A centralized security administration product, CONTROL-SA® allows security administrators to centrally manage and audit user access effectively. CONTROL-SA® provides organizations with a secure, efficient and scalable solution to ensure that employees and business partners have appropriate access to IT resources.

With CONTROL-SA/Workflow, security administration processes can be centrally defined and executed across all platforms and applications across the enterprise.

CONTROL-SA® also:

- Centralizes management of users, resource access and security policies through a dedicated security data repository and GUI
- Consolidates and establishes bi-directional connections to multiple sources of Identity Management such as Directory Servers, ERP and Human Resource applications
- Offers user password synchronization and management with a web enabled self-help interface
- Provides security administrators with a complete view of each user's access privileges
- Introduces role-based management to simplify and automate creating, setting up and revoking user access rights across heterogeneous platforms and applications
- Allows user self-provisioning with delegated approvals in a customizable web interface
- Audits access rights, eliminating security exposures and reducing administrative errors
- Accommodates rapidly changing IT resources and increasing demand for third-party access through an open, expandable architecture

For more information on BMC Software's security management solutions and CONTROL-SA®, please visit: <http://www.bmc.com/products/sm>

About BMC Software

BMC Software, Inc. [NYSE: BMC], is the leading provider of enterprise management solutions that assure business availability - maintaining and optimizing business-critical systems with automated infrastructure management and unique service management capabilities. BMC Software is a member of the S&P 500, with fiscal year 2001 revenues exceeding \$1.5 billion and offices worldwide. For more information, please visit BMC Software's Web site at www.bmc.com.

For further information on CONTROL-SA, please contact:

BMC SOFTWARE
 Belgicastraat 2 - B-1930 ZAVENTEM
 Tel: (+32) 2 712 57 80 - Fax: (+32) 2 725 14 92
<http://www.bmc.com> - Contact: marketing_Belgium@bmc.com

Enquête

Internet & e-government dans les communes wallonnes

En juin 2001 4INSTANCE a réalisé un sondage en Wallonie afin d'avoir un aperçu du degré d'utilisation d'Internet dans la stratégie de communication des villes et communes. Cette même étude nous a permis de savoir dans quel mesure le e-government a fait son entrée dans l'administration locale.

L'enquête a été partagée en deux parties. D'une part, toutes les communes ont été questionnées par rapport à leur présence sur Internet. Dans le cas où elles n'étaient pas encore présentes sur le net, on leur a demandé si c'était prévu et pour quand. D'autre part, la deuxième partie de l'enquête, plus détaillée, concernait un échantillon de 25% de villes et communes wallonnes.

La présence sur Internet

Toutes les villes et communes ont été questionnées par rapport à leur présence sur Internet et l'enquête nous dévoile que 44% des communes ont un site web. 60% des communes wallonnes ont moins de 10.000 habitants, dans cette tranche 43% des communes ont une présence sur Internet. Les communes qui représentent la tranche de 10.000 à 25.000 habitants - 44% des communes - ont une présence sur Internet. Les communes qui représentent la tranche de 25.000 à 50.000 habitants - 38% des communes - ont une présence sur Internet. Les communes qui représentent la tranche de 50.000 à 100.000 habitants - 33% des communes - ont une présence sur Internet. Les communes qui ont plus de 100.000 habitants sont toutes présentes sur Internet.

Les prévisions

88% des communes qui n'avaient pas encore de site s'y préparent et prévoient une présence avant la fin de l'année ! Celles qui restent n'ont pas encore pris de décision. La raison de ce "boum" de réalisation de sites Internet est sans aucun doute liée à l'initiative du Gouvernement wallon dans le Contrat d'Avenir.

"Le développement des nouvelles technologies de l'information et de la communication est un des axes prioritaires définis par le Gouvernement wallon dans le **Contrat d'Avenir** pour la Wallonie.

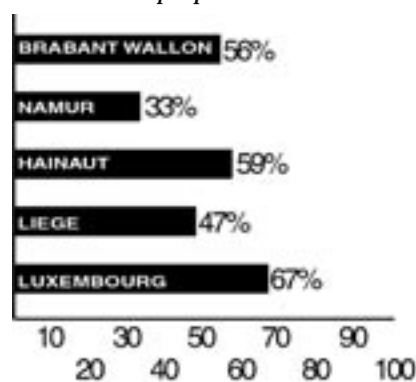
Niveau de pouvoir de première proximité, les communes peuvent assurer un rôle moteur essentiel dans la diffusion de ces nouveaux modes de communication et dans la mise en œuvre du guichet unique qui ouvrira l'accès à l'ensemble des administrations communales, provinciales, régionales et fédérales.

Le Ministre Charles Michel (Ministre des Affaires intérieures et de la Fonction publique) se réjouit de constater que certains projets-pilotes de sites Internet interactifs dans les communes, financés par le Gouvernement wallon au cours des dernières années, ont réussi au-delà de toute espérance. Ces résultats encourageants, il souhaite maintenant les transposer dans toutes les communes de Wallonie et permettre ainsi à chacune d'entre elles de bénéficier des retombées de projets reproductibles qui ont été financés par la collectivité.

200.000 francs par commune

Grâce à un soutien financier de 200.000 F par commune, l'objectif devrait être atteint pour le 30 novembre 2001. Tout en laissant un maximum de liberté et d'initiative à chaque commune, le Ministre Charles Michel a tenu à préciser le contenu minimum et les caractéristiques techniques exigées de ces

Nombre de communes ayant un site web
par province

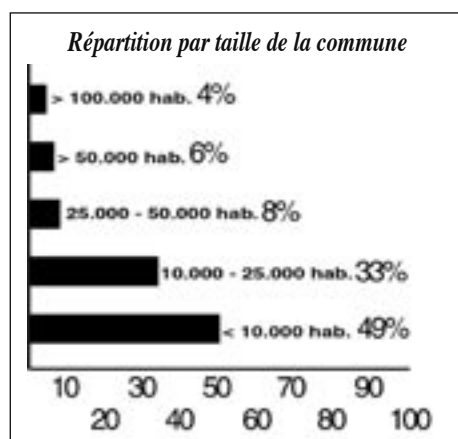
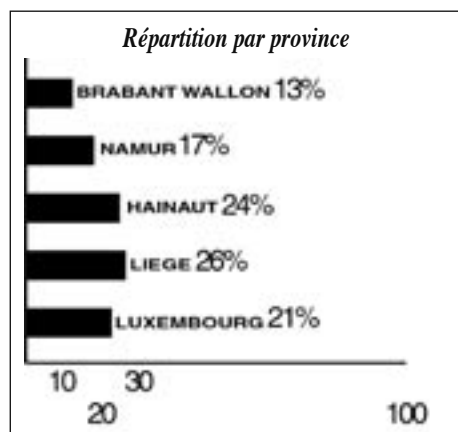

sites interactifs. Ceux-ci seront des sites d'information, de transaction et de communication. Dans un souci d'efficacité et de simplification des procédures administratives, la subvention sera versée à chaque commune sur base du résultat dûment constaté.

Pour garantir la mise à jour régulière des informations et éviter des frais récurrents à charge des communes, il est essentiel que la maintenance du site Internet communal puisse être intégralement réalisée au sein même de la commune par des agents communaux non-spécialistes de l'informatique."

L'échantillonnage de l'enquête plus détaillée

27,4% des villes et communes wallonnes ont participé à l'enquête. Les graphiques ci-dessous montrent la répartition de ces communes par province et par nombre d'habitants.

Le questionnaire Infos générales

Nom, prénom, fonction.

Quel est le nombre de personnes employées dans l'administration ?

Quel fut le montant du budget consacré à l'ICT pour l'année 2000 ?

Quel fut le budget total alloué à la commune pour l'année 2000 ?

Y a-t-il au sein de la commune un échevin responsable ICT ?

Y a-t-il un fonctionnaire responsable de la gérance ICT ?

Existe-t-il un plan business pour l'ICT ? (stratégique)

Quel est l'e-mail du fonctionnaire responsable ICT ?

Quels sont les fonctionnaires impliqués en terme de temps plein dans la gestion informatique ?

Infrastructure informatique

Quel est le type d'ordinateur que vous utilisez ? (PC, Mac,...)

Quel est votre système d'exploitation ? (Dos, windows, os,...)

Quel est le nombre de serveurs que vous utilisez et de quels types ?

Travaillez-vous avec un réseau externe, si oui quel est-il ? (Win,...) Quel est le type de réseau présent dans votre administration ?

Ce réseau est-il présent partout ?

Qui a accès au réseau au sein de la commune ?

Par quel canal avez-vous accès à Internet ? (Modem, câble, isdn, adsl,...)

Qui a accès à Internet ?

Nouveau média

Site Internet officiel : OUI

Quel en est l'adresse ?

Quel était la date du lancement du site ?

A quelle fréquence met-on à jour le site ?

Qui s'occupe de la mise à jour ? (externe interne)

Existe-t-il des formulaires à télécharger puis à renvoyer ? (e-government)

Combien et de quelles sortes en existe-t-il ?

Existe-t-il des formulaires on-line ?

Chaque fonctionnaire a-t-il son adresse e-mail ?

Si non, qui l'a ?

Site Internet officiel : NON

En avez-vous planifié / programmé un (site) ?

Utilisez-vous un réseau interne ? (Intranet)

Utilisez-vous un système de postage interne électronique ? (mailing//etc...)

Services Internet.

Quels sont les services offerts via Internet ? (si site Internet existant)

Avez-vous un projet pour un accès des citoyens de la commune à Internet, dans un lieu public communal ?

Comment faites-vous pour impliquer les habitants de la commune au projet Internet ? Pensez-vous être en avant dans le système du guichet virtuel ? (e-government)

Quel est pour vous la plus belle application de votre site ?

Quels sont vos plans pour le futur pour Internet ?

Faites-vous du recrutement via votre site Internet ?

Information source

Avez-vous été conseillé pour votre projet Internet ?

Avez-vous eu des contacts/échanges avec d'autres institutions pour le projet Internet ? Si oui, lesquelles ?

Avez-vous des modèles (autres projets) desquels vous vous êtes inspiré ou desquels vous vous inspirerez ?

Un vade-mecum en 9 étapes

Afin d'aider les communes dans la construction et la gestion ultérieure de leur site Internet, le Ministre des Affaires intérieures et de la Fonction publique a fait réaliser un vade-mecum qui, en neuf étapes, guidera les mandataires et fonctionnaires communaux dans la concrétisation de leur projet.

La CITA (Cellule interfacultaire de Technology assessment) des Facultés Universitaires Notre-Dame de la Paix à Namur et, en particulier, Madame Béatrice Van Bastelaer ont rédigé ce document avec la collaboration de Madame Anne De Vos, Monsieur Tanguy Ewbank et Madame Claire Lobet-Maris. La mise à disposition de leurs compétences en ces matières et leur parfaite connaissance de la situation actuelle en Belgique permettent d'offrir une aide précieuse à l'ensemble des mandataires et fonctionnaires qui s'engageront dans cette voie exaltante. L'objectif à terme est notamment de permettre à l'ensemble des citoyens de Wallonie non seulement de trouver facilement toutes les informations utiles, mais aussi d'accomplir de nombreuses formalités administratives par Internet. Grâce à des liens internes du site vers les autres niveaux de pouvoir, ces facilités dépasseront largement le niveau communal.

De plus, le développement d'un site Internet au sein de l'administration communale induira inmanquablement de nouvelles pistes de communication pour un dialogue permanent et dynamique entre le citoyen, sa commune et les autres niveaux de pouvoir.

Le vade-mecum réserve une attention spécifique aux mesures d'accompagnement qui permettront non seulement aux fonctionnaires et mandataires mais aussi aux citoyens, d'acquiescer ces nouvelles techniques de communication par le développement de moyens d'accès collectifs et de formations spécifiques.

Les résultats

Il nous est impossible de reprendre toutes les informations dégagées par l'enquête reprise dans cet article. Nous nous tenons à l'essentielle et espérons pouvoir approfondir l'étude dans les mois qui viennent. Dans ce cadre un rapport plus détaillé sera prévu.

Le budget consacré à l'informatique.

Le pourcentage par rapport au budget de fonctionnement total de la commune utilisé pour l'informatique varie entre 0,66% et 1,61%. Quelques villes et communes dépassent les 2%. Par contre la majorité des communes ne dépasse pas le 1%. En règle générale le budget informatique est insuffisant et ne permet pas de suivre la tendance de la modernisation de l'administration. Ceci se répercute également sur la façon dont une commune est présente sur Internet.

Le budget ne permet pas d'investir dans le matériel requis. D'autre part nous remarquons un grand manque de ressources humaines au niveau de l'informatique. Tous cela oblige les communes à être créatives. La commune de Seneffe en est un bel exemple (voir interview du Bourgmestre de Seneffe)

Qui est responsable pour l'informatique dans la commune et suit-on une stratégie ?

50% des communes ont attribué une responsabilité informatique à un échevin qui doit établir la stratégie. 75% des communes ont un

fonctionnaire responsable de l'informatique. Travail que ce dernier combine, dans certains cas, avec une autre tâche.

14% des communes n'ont ni échevin, ni fonctionnaire responsable de l'informatique. Toutes ces communes ont moins de 25.000 habitants et, à une exception près, elles n'ont pas de site web.

Quelques communes ont seulement un échevin comme responsable informatique. Pour la majorité ces communes ont moins de 10.000 habitants.

Seulement 33% des communes prévoient un plan stratégique pour la gestion informatique. Il est clair que le manque de moyens joue un grand rôle dans ces résultats peu encourageants.

L'infrastructure

Toutes les communes utilisent comme type d'ordinateur des PC. Le système d'exploitation est dans 78% des cas Windows NT ou Windows 98. 9% des communes ont un système unix, 2% se trouvent encore avec un système dos et le reste (12%) se partage entre d'autres systèmes (p.ex. AS 400).

Pour les serveurs 52% des communes sont sous windows NT, 19% sous unix, 5% sous AS400, 3% sous linux et 21% sous un autre système.

80% des communes sont connectées à un réseau externe.

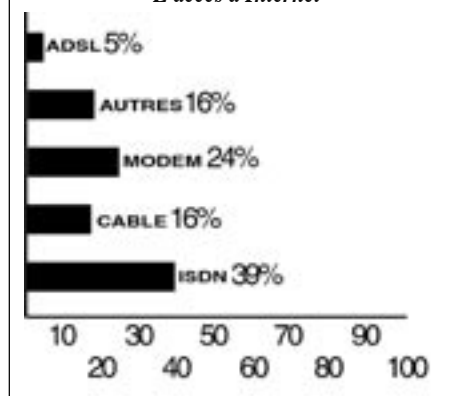
En générale la plupart des fonctionnaires ont accès au réseau. Dans très peu de cas, cet accès est réservé au responsable informatique ou chef de services.

Le moyen d'accès Internet est partagé entre le modem classique (ligne téléphone), le câble, l'ADSL et l'ISDN. Dans le graphique ci-dessous les 16% autres sont soit publink, soit des accès privés. Certaines communes n'ont en effet aucun accès à Internet et c'est le fonctionnaire qui prend de sa propre initiative un abonnement à titre privé.

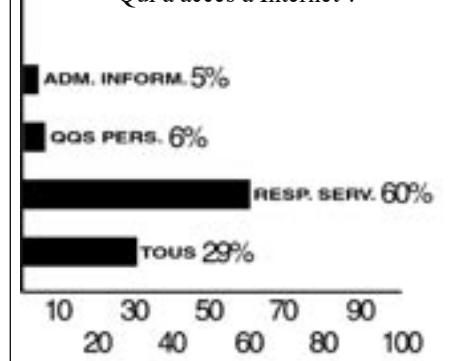

L'accès à Internet

Il y a toujours une grande différence entre l'accès réseau et l'accès Internet. En générale l'accès à Internet est plus limité.

Qui a accès à Internet ?

Le nouveau media

Si 50% des communes ont un site Internet seulement 23% offrent une possibilité aux habitants d'envoyer un e-mail. L'e-mail étant le moyen d'interactivité le plus basique, il est clair que les résultats par rapport à l'e-government seront décevants. Les grandes villes uniquement, font leurs premiers pas vers cet e-government. Néanmoins, nous pensons qu'il serait intéressant de refaire cette étude dans un an; le e-government n'étant nulle part, en ce moment, dans l'administration publique belge. Beaucoup d'initiatives ont été mises sur le rail et verront le jour d'ici un an.

33% des communes prévoient des accès à Internet pour leurs habitants dans des

lieux publics (p.ex. la bibliothèque) et 25% prévoient des projets pour impliquer et intéresser les habitants à Internet.

Toutes les communes estiment ne pas encore avoir de vrais services de e-government. Un petit nombre y travaille.

14% des communes permettent de remplir un formulaire d'une façon online, 14% permettent de les télécharger et 19% permettent aux citoyens de faire une demande de documents.

L'information que l'on retrouve sur le site est d'ordre général et touristique. D'une façon limitée on y retrouve des documents à télécharger ou à remplir.

La réalisation du site Internet de la commune est pour la plupart des cas une affaire interne, dans 33% des cas un conseil externe a été sollicité. 47% des communes se sont inspirées d'autres sites. Dans ce cas on s'inspire en grande partie de villes étrangères (Partenay, St-Rémy de Provence et Paris). Au

niveau national Seneffe, Namur, Charleroi et Marche-en-Famene sont les plus citées.

La question de la mise à jour donne des résultats un peu trop optimistes à nos yeux. 32 % des communes pensent mettre leur site à jour chaque semaine.

Une étude réalisée par le magazine belge ZD smart business a analysé 200 sites de sociétés. 37,5% des sites n'avaient pas été adaptés la dernière année. Environ 33% des sites n'avaient pas changé leur contenu les derniers six mois. La grande raison est que la plupart des sites sont un amalgame de pages HTML. Chaque modification demande une modification dans la page et en conséquence une connaissance minimale. Le XML est dans ce cas une meilleure solution car l'adaptation du contenu ne demande aucune connaissance en programmation. L'adaptation d'un site peut devenir très coûteuse si l'on choisi dès le début, des solutions qui demandent une connaissance informatique.

Thibault Van der Auwermeulen

e-Government

Every ministry, region, department and commune can now form ambitions for what it could achieve on an e-business level. This means that efficient e-government requires a clear choice about what public service is best provided at what level.

The early evidence from the new economy is that e-business changes the rules about ideal levels of centralization and de-centralization.

How ready is Belgium for e-government? There has been much discussion and opinion offered in response to this question, mostly focused on simple measurements such as Internet connections and electronic access to existing services. Is this really sufficient to deliver e-government?

The Belgium government is committed to making definite steps towards modernizing government. The benefits, although not quantified, are being promoted because of the promise to transform and improve the delivery of services to citizens, and the cost savings through operational efficiency. The 'PKI request for proposal' certainly demonstrates the commitment and the determination of the Belgian Government

Let's start by defining e-government.

e-commerce can be described as the on-line offer of products and processes.

e-business describes a more fundamental transformation in products and processes.

An e-government should be much wider and richer than e-commerce processes and electronic service delivery. Combined with greater openness, e-government could transform people's involvement in government processes. It is a notion of which electronic service delivery and e-democracy form a part.

Government becomes e-government when the public sector digitizes its processes and interactions, whether internal or external with business or with its citizens. So e-government can include the administration of services like education health or law-enforcement, the teaching, nursing and policing.

Steps towards e-government

E-government can be divided into four qualitatively different stages: transmit, interact, transact, and integrate

STAGE 1: transmit

Making government information available on-line is the first step in e-government. It presents little technical challenge, but important information requires a level of trust.

Most ministries have now adopted the Internet, but for cultural and historic reasons there is wide variation in what they are prepared to make public, the format of files and the information available.

STAGE 2: interact

Governments are starting to use the Internet to invite interaction - with email addresses, chat rooms and discussion groups to public sector web sites. E-mail addresses on public web sites are prerequisite for interactive e-government.

It is therefore of the greatest importance that every citizen has the knowledge and the ability to understand this new communication media. Without this E-Government will only reach the better educated people, leaving a lot of people behind.

STAGE 3: transact

The real business of government, and of e-government consists in undertaking binding transactions of value. The most telling estimates of e-business cost savings are based on the huge difference in cost per transaction between traditional and on-line services.

The eEurope action plan commits member states to simplified administrative procedures for business. It commits the Commission to making all basic transactions (e.g. funding, research contracts, recruitment and procurement) available online by 2001. These are substantial commitments, and few countries are already there.

STAGE 4: integrate

The highest stage for e-government is taking

- Information available on-line
- People's feedback and input and
- The ability to complete value-based transactions on line

And combining all these into a convenient format. This means the customer or citizen can get all the information they need, fulfill all obligations and apply for or receive all services for which they are entitled from one place. This could be a births portal, or a series of services provided for new drivers.

Conditions for success

E-government will mean change. Policy papers and target will hardly create a sense of crisis, even if they are highly ambitious. Yet a sense of crisis is necessary if real and substantial change is to take place.

The birth of government portals will bring the needs to draw on consistent registers of entities such as people, businesses, vehicles, locations and buildings. The citizens will want to access, apply, fulfill or receive all services through one interface. The question is, who is best placed to do the integration?

The transformation of the public servant will be key to the success. The reduced amount of time-consuming paperwork will free up staff for more productive work. We might get confronted with a situation where the number of staff far outnumbers those needed to run e-government services without even mentioning the massive re-skilling exercise. Surely openness is prerequisite to gaining the confidence of public servants.

What benefits could e-government bring us:

The benefits of e-government can be summarized to:

- More cohesive and responsive service to the public
- Low service provision and overall costs
- Less paperwork
- Benefits of improved access to information
- Lower administrative transactions costs for government and industry
- Transparent government
- A better perception of government as more cohesive, accessible and responsive
- Breaking down the barriers of geography, demographics, individual skills and knowledge and ability to pay

The European council and the European commission (EC) say in their e-Europe 2002 action plan that e-government can improve access and reuse the wealth of information held in the public sector, transform old public sector organizations and provide faster, more responsive services. "It can increase efficiency, cut costs, increase transparency and speed up standard administrative processes for citizens and business"

So we can say that it is internationally and officially accepted that e-government will help resolving some present political and social issues, and initiate a transformation to the benefit of the public good.

The added value of HP

HP is leading an important change in the technology shifts from client/server computing to the Internet. In the near future, HP believes that most IT functionality and capabilities will be deployed and used as services. This shift to service-centric is gaining maturity because it allows organizations to lower their capital expenditures, deploy new IT solutions faster, reduce IT complexity and gain IT flexibility.

Through its organization, HP is very well equipped to play a significant role in this e-government exercise. The wide range of products and services, make sure that all necessities for a successful implementation are in place. From consulting, over security solutions, from management solutions over hardware and software solutions, from e-services technologies over mission critical applications and with business recovery services, HP has all the technologies available to lead a complex project as E-government to a success, and this over all the different phases.

This project asks for a correct analysis, a right definition of the concept. After that the development and the implementation will be crucial. In the end the e-government will stand or fall with the good exploitation and accurate maintenance.

Conclusions

E-government offers massive empowerment and new capabilities for government at every level. People and businesses want simplification, faster, more efficient and easier interactions with public services.

Achieving the right perspective for e-government is a big challenge. We don't need to empower every part and every level of government with internet technology. We need to simplify and review substantially because e-government changes the rules of what is done best at what level. HP stands for inventing and over and over again for reinventing.

Contact:

Jos De Clippeleir

Jos_declippeleir@hp.com

Hewlett-Packard Belgium S.A./V.

Woluwedal 100 - 102 - 1200 Brussel

Une commune tournée vers le multimédia et l'économie

4INSTANCE a rencontré Philippe Bouchez, bourgmestre de Seneffe

Outre le tourisme, Seneffe est par ailleurs le principal centre pétrochimique de Wallonie. Un important pôle de développement qui attire également beaucoup d'entreprises d'autres secteurs, évoluant pour la plupart dans la haute technologie, à haute valeur ajoutée. Cette activité industrielle bénéficie évidemment à la population, soit directement par des emplois, soit indirectement par les retombées économiques. Le bourgmestre Philippe Bouchez et les autorités communales en ont bien conscience puisque tout est mis en œuvre pour soutenir le développement économique et la venue des investisseurs. Notamment par les aménagements d'infrastructures ou en assurant la meilleure intégration dans l'environnement. Il s'agit clairement d'une intégration de l'économie dans la commune et non d'une invasion sans retenue.

Sur l'initiative du bourgmestre Philippe Bouchez la commune s'est aussi engagée activement dans la mise en œuvre d'un vaste programme de sensibilisation aux Nouvelles technologies de l'information et de la communication. Un projet pédagogique est fonctionnel dans les écoles et toutes les classes primaires et maternelles de la commune (officiel et libre) sont équipées d'ordinateurs multimédias. Un site Internet a donc été ouvert. Il présente la commune et revêt un véritable caractère interactif en offrant à ses visiteurs une série de téléservices et de téléinforma-

tions. En amont, l'administration communale a été mise en réseau (fibre optique) et travaille avec des procédures informatisées avancées, pour un service plus efficace.

Pour amener les habitants à entrer rapidement dans le monde des réseaux, la commune a installé des Espaces Citoyens numérisés dans plusieurs endroits. Le public y dispose d'une série d'ordinateurs individuels reliés à l'Intranet communal et à l'Internet. Les habitants peuvent ainsi se former de manière très pratique et utiliser directement les services en ligne offerts par la commune, découvrir les réalisations accomplies dans le cadre du projet pédagogique ou simplement se promener sur la grande toile de l'Internet. L'outil est disponible gratuitement et offre des applications très concrètes. Il est ainsi possible, par le site seneffe.be, de signaler une défectuosité dans l'éclairage, la voirie, ... Un service gratuit d'enlèvement des déchets verts est à la disposition du public. Les parents peuvent également et entre autres, y prendre

connaissance des stages de vacances ouverts par la commune pour leurs enfants, etc.

4INSTANCE: Monsieur Bouchez pouvez-vous vous présenter brièvement ?

Ph. Bouchez: J'ai 42 ans, père de cinq enfants, licencié en psycho pédagogie, bourgmestre de Seneffe depuis janvier de cette année. Avant quoi j'y étais échevin de l'enseignement et de la jeunesse.

4INSTANCE: Quel est l'importance socio-économique de Seneffe aujourd'hui ?

Ph. Bouchez: Seneffe est une commune de 10.500 habitants qui occupe une situation stratégique sur l'échiquier wallon et même européen dans le sens où nous sommes au croisement de deux autoroutes importantes desservant Bruxelles, Anvers et la Hollande d'une part, et d'autre part Liège, Namur. A ce niveau-là nous avons une chance extraordinaire doublée de notre situation au confluent de deux canaux, celui de Bruxelles - Charleroi et le Canal du Centre. Ce qui nous donne une position géostratégique idéale nous plaçant comme l'une des communes, si non pas la commune, possédant le taux d'emplois entrant le plus important de Wallonie avec 5600 emplois sur le territoire. L'essentiel de ces emplois est surtout d'ordre privé. De grandes multinationales se sont installées sur le territoire: BP-Amoco, Down Corning, Fina, tous récemment BASF. Des multinationales qui tournent autour de la pétrochimie et de la chimie en générale avec trois entreprises qui présentent un risque important d'explosion plutôt que d'ordre de pollution chimique. Ils ont de grande quantité de stockage de gaz nécessaire à la fabrication de leurs produits.

4INSTANCE: Quel est votre stratégie pour

N° 21 - SEPTEMBER - SEPTEMBRE 2001

la continuation du développement socio-économique ?

Ph. Bouchez: Nous sommes en train d'élaborer avec nos partenaires des intercommunales de développement économique, le développement d'une nouvelle zone qui va être une zone tournée vers les PME. Ce qui représentera une première en Wallonie car ce sera un zoning de style anglais. C'est à dire que l'on ne changera rien quant au relief du sol ni au niveau des plantations. Les entreprises vont s'intégrer dans le paysage. C'est pour cette raison que nous allons donner priorité aux entreprises de petite dimension de manière à les intégrer d'une façon facile.

Nous avons un deuxième projet qui est un projet de revitalisation de deux sites industriels partiellement désaffectés qui devraient nous permettre de créer une zone d'économie mixte mélangeant PME et logement.

4INSTANCE: La nouvelle technologie, joue-t-elle un rôle important dans votre commune?

Ph. Bouchez: Oui nous avons commencé en 1996 dans le cadre de l'enseignement. A l'époque nous avons été contactés par les responsables de Fina. Le patron de Fina participait à un groupe qui s'appelait l'European Round Table qui rassemble une cinquantaine d'entreprises parmi les plus importantes d'Europe. Fina assurait donc la présidence de la table ronde concernant l'éducation. Ces industriels ont fait un bilan de la situation se rendant compte que l'avenir européen est assez dramatique. Plus particulièrement encore celui de la Belgique étant donné le décalage en matière de formation des jeunes par rapport à la demande de l'entreprise de demain et d'après demain. Cela tout particulièrement face à l'utilisation des nouvelles technologiques. Ils nous ont proposé à l'époque de faire de Seneffe leur commune partenaire. Fina a toujours davantage joué un rôle d'entreprise citoyenne intégrée dans la ville. Ils ont donc installé des PC dans les classes et ont participé à la formation des

enseignements aussi bien pour l'école communale que pour l'enseignement libre afin de ne pas créer de discrimination par rapport aux enfants. C'est comme cela que l'expérience a débuté; que nous nous sommes mis dans le bain de l'informatique et que nous avons découvert le projet de Partenay en France que nous sommes allés visiter.

Le mélange de réflexion entre la situation dans l'enseignement et ce que nous avons pu voir à Partenay à été l'élément déclencheur. On s'est rendu compte qu'il y avait un retard énorme en Wallonie au niveau de l'utilisation de l'IT

et nous avons créé le site. Au fur et à mesure de l'évolution du site nous avons constaté la difficulté de gestion d'autant qu'avec les moyens publics ce n'était pas facile.

A ce moment là nous avons décidé de créer une régie communale autonome informatique. Nous sommes la première commune à avoir utilisé la possibilité de créer de nouvelles régies. C'est donc un outil qui nous permet d'avoir la souplesse du privé tout en ayant le contrôle du public sur son fonctionnement. C'est une société publique qui est majoritairement représentée par l'autorité communale vu

que le conseil d'administration est composé de dix personnes dans lequel on retrouve six conseillers communaux de toutes tendances et quatre extérieurs spécialisés plutôt dans le domaine de l'informatique.

Cette régie travaille pour la commune mais également pour des tiers. Nous voulons en faire un outil le plus dynamique possible pour réduire les coûts. Plus elle ira chercher des marchés à l'extérieure et qu'elle gagnera sa vie, plus elle permettra à la commune de réaliser ces opérations informatiques au meilleur rapport qualité prix. Plus la régie dégagera de bénéfices moins l'intervention communale sera conséquente.

4INSTANCE: *Quelle était l'évolution de l'utilisation d'Internet ?*

Ph. Bouchez: Il y a trois volets. Il y a le volet de la création du site que l'on retrouve maintenant presque dans chaque commune. On a voulu déjà à ce stade lui donner un maximum d'interactivité. Les gens avaient déjà la possibilité de commander des documents. C'est d'ailleurs dans ce cadre que nous sommes candidat à tester la carte d'identité électronique. Nous avons donc écrit au ministre de l'intérieur pour signaler la candidature de Seneffe. Onze communes seront retenues pour tester la carte. Pour nous cela représenterait un outil complémentaire pour finaliser notre projet.

Le deuxième volet c'est la dimension citoyenne. Nous avons installé dans différents lieux, des espaces citoyens constitués de pièces aménagées avec des PC's, une imprimante. Les gens y ayant accès librement et gratuitement. Sur place, des animateurs y assurent un certain ordre indispensable. Dans ces lieux nous organisons également des formations thématiques pour les citoyens (comment surfer sur le web, utiliser un traitement de textes,).

Cette initiative connaît d'ores et déjà un franc succès vu que nous avons jusqu'ici environ 800 personnes inscrites.

Le troisième volet est la poursuite du déve-

loppement de l'interactivité.

4INSTANCE: *Comment impliquez-vous tous les citoyens dans le projet, en dehors des jeunes à l'école et les participants aux formations des espaces citoyens ?*

Ph. Bouchez: Nous avons également organisé un lieu à destination des familles pour motiver l'utilisation de l'informatique. Il est évident que parmi les citoyens d'un certain âge, l'intérêt pour l'informatique est moindre. Mais nous remarquons que la majorité considère que c'est un bon investissement pour leurs enfants et petits enfants que de leur permettre d'avoir l'accès à cet outil.

Nous avons également les bornes interactives que nous déposons en générale dans des lieux publics. Mais aussi chez des privés. En exemple concret : l'épicerie d'un petit village dont le propriétaire nous a fait la demande de dépôt d'une borne et ce vu le passage important de personnes en son magasin.

Au niveau de la sécurité nous allons utiliser notre site pour finaliser notre réseau de télésurveillance extérieur. Comme chaque commune nous connaissons également de petits problèmes de délinquances. Ce projet a été testé pendant la période de carnaval. C'est très économique, dans le futur nous allons tirer un câble vers le commissariat central qui sera opérationnel 24 heures sur 24 et permettra une surveillance très efficace tant en matière de délinquance qu'au niveau routier.

4INSTANCE: *Sur votre site nous avons vu qu'il y a deux types de sécurisation selon l'opération que l'on voulait réaliser en ligne, quelle est la place de l'e-government dans votre commune ?*

Ph. Bouchez: Tout à fait. Il y a différents niveaux de sécurisation pour obtenir des documents d'état civil. Le fait de pouvoir participer au projet pilote de la carte d'identité électronique est très important à nos yeux. Nous voulons tester la signature électronique

et nous sommes en train de mener un projet avec Belgacom pour la signature électronique. A l'heure actuelle c'est techniquement au point, ne reste que quelques précisions juridiques à apporter du côté du ministre de l'intérieur.

La personne qui commande son extrait d'acte de naissance, de mariage ou autres via le site doit encore attendre de recevoir ce document dans son courrier. Nous voulons arriver à un stade où la personne utilise sa carte à puce pour payer à la commande du document voulu et le recevoir dans les minutes qui suivent sur son imprimante. Pour cela il faut que la signature électronique soit validée. Sinon nous perdons toujours une partie des avantages du système.

4INSTANCE: *Quel autre exemple vous a inspiré ?*

Ph. Bouchez: La commune de Partenay en France était un exemple important pour nous. Nous sommes allés voir sur place leur solution. Nous avons choisi un chemin différent du leur. A Partenay le site prime sur le côté intranet. Ils ont optés pour le forum. C'est un site de 20.000 pages, qui n'est actuellement plus très lisible. Parce que c'est un lieu d'échange perpétuel entre les habitants. Nous n'avons pas encore réussi à trouver les moyens de promouvoir le site en matière de forum. Les gens l'utilisent plutôt comme moyen de communication avec la commune et pas comme un moyen de communication entre eux.

Nous utilisons cet outil aussi en interne pour les matières administratives et politiques. Nous organisons maintenant depuis quelques mois des collèges informatiques. Il n'y a donc plus de papiers pour le collège. Tous les points du collège sont expédiés à chaque échevin qui dispose d'un PC. A partir du moment où j'ai arrêté les points du collège, les échevins peuvent ainsi venir les consulter ainsi que toutes leurs annexes. Nous sommes en train de finaliser les conseils communaux informatiques de telle manière que l'ensemble des conseillers

communaux puissent avoir accès aux dossiers qui les intéressent plus particulièrement. Cela évitera l'envoi de tonnes de papier.

4INSTANCE: *Le Ministre Michel donne à chaque commune qui développe son site un budget de 200.000 fb, cela permet de développer une base mais est insuffisant pour développer un site interactif qui mènera à l'e-government.*

Ph. Bouchez: Oui, c'est vrai mais j'en profite pour dire que nous vendons l'architecture de notre site pour la même somme. C'est clair que c'est du prêt-à-porter. Si on veut retailier le costume entièrement il faudra investir plus que cela. Mais l'architecture permet d'avoir un site de base.

En ce qui concerne l'e-government, il reste un problème majeur sur lequel les autorités fédérales et wallonnes devront se pencher; problème n'étant autre que le coût. Il y a une évolution des dépenses, non seulement on dépense plus mais aussi autrement. Avant, quand on investissait dans une route ou un bâtiment, c'était un investissement qui était amorti sur 25 à 30 ans. Aujourd'hui on achète de l'autoroute de l'information mais se sont des dépenses qu'on doit amortir sur 3 ou 4 ans.

Dans une administration communale pour fonctionner d'une façon cohérente il faut investir dans du matériel informatique car une grande partie des tâches se fait via le PC (plus de 100 PC's). A cela on ajoute les 180 ordinateurs dans les écoles et on remarque qu'il faut déjà une bonne équipe de maintenance full time ainsi que le fait de réinvestir chaque année. Je vous passe les serveurs, la fibre optique et le câblage entre et dans les bâtiments communaux. Tous cela représente de gros budgets. C'est une nouvelle manière de réfléchir les investissements publics. Cela se fera peut être au détriment de quelques centaines de mètres d'asfalt dans l'avenir.

4INSTANCE: *Existe t'il des partenariats avec d'autres communes?*

Ph. Bouchez: Nous participons à un projet européen qui rassemble Trento, Bologne et Sarrebruck.

Ce projet concerne tout le côté développement des services en lignes et des centres citoyens accessibles aux gens.

Nous venons de nous inscrire dans un deuxième projet européen et nous nous sommes affiliés au major city managers c'est à dire à une association de villes et communes européennes qui essayent de mettre en avant l'utilisation des nouvelles technologies. Là nous faisons figure de Petit Poucet car les membres sont de grandes villes telles que Nice, Venise, Anvers.

4INSTANCE: *Quelles sont les challenges pour l'avenir? (sécurité, emploi, mobilité...)*

Ph. Bouchez: Le challenge est de continuer à être en pointe au niveau de l'informatique. Un deuxième challenge est de réduire la délinquance au maximum. A cet effet, nous mettons en œuvre une stratégie tout en restant constructifs. Nous avons par exemple des animateurs de jeunes. La sécurité de personnes dans une commune comme la nôtre n'est pas vraiment un problème. C'est surtout les dégra-

dations sur les biens publics (les poubelles, les abris bus...) qui représente un problème. Non seulement cela coûte beaucoup d'argent mais c'est également un acte d'anti civisme.

Un autre point important concerne la propreté. Nous faisons un effort considérable à ce sujet, nous avons engagé neuf personnes en plus pour en faire des nettoyeurs de quartier ce qui nous mène l'équipe à 14 personnes.

Finalement ce qui est très important aussi, est le maintien de l'équilibre des finances communales en évitant de toucher aux taux de taxation en vigueur. C'est le problème de toutes les communes mais il est vrai qu'en ce qui nous concerne, nous avons déjà la chance d'avoir des sociétés sur notre site.

Nous espérons que tout le monde fera un petit effort pour nous venir en aide. En tout cas une chose est certaine, c'est qu'il ne faut pas uniquement augmenter les moyens des communes mais il faudrait peut-être agir avec un peu plus de discernement au moment où l'on prend des décisions qui vont grever les finances des communes. J'ai vu par exemple que le parlement fédéral avait décidé d'augmenter le montant du minimex. C'est très bien, seulement quand on donne cette augmentation elle incombe en partie à la caisse communale. La politique de réfugiés politiques, est une catastrophe pour une commune comme la nôtre. De 1996 à 2000 nous sommes passés de 4.000.000 à 16.000.000 de dépenses et nous en assumons 50%. Je ne demande pas que l'on revoie le financement des communes mais que l'on soit attentif à ne pas prendre des mesures qui augmentent les charges.

4INSTANCE: *Nous vous remercions pour cet entretien.*

Thibault Van der Auwermeulen

Security Management Assessment

Rate your company in two key areas of enterprise security management:

> *Security Administration*

> *Audit and E-business Capabilities*

It's quick

less than five minutes

It's easy

just respond to a series of yes or no questions

It's confidential

results are for your eyes only

This free assessment provides you with qualitative and graphic feedback on your practices. It will also give you access to significant industry data including analyst research and a proprietary whitepaper, both of which you may download with our compliments.

You may assess your practices in either (or both) of the following areas: Security Administration & Audit and E-business Capabilities

For a free assessment, go to:

<http://www.bmc.com/assessment/securityweb/>

Rate your company now!

COMPANY: _____

FIRST NAME: _____ LAST NAME: _____

ADDRESS: _____

ZIP CODE: _____ CITY: _____

PHONE: _____ FAX: _____

E-MAIL: _____

☐ I would like further information on CONTROL-SA® Solutions

☐ I would like a presentation and a demo of CONTROL-SA® solutions ☐ I would like a Sales appointment

Please send this information to marketing_Belgium@bmc.com

Fax: + 32 2 725 14 92, Attn. Marketing Department

For further information on CONTROL-SA, please contact:

BMC SOFTWARE

Belgicastaat 2 - B-1930 ZAVENTEM

Tel: (+32) 2 712 57 80 - Fax: (+32) 2 725 14 92

[http:// www.bmc.com](http://www.bmc.com) - Contact: marketing_Belgium@bmc.com

Mobile Creativity Competition for public Administration

Handheld computers, or personal digital assistants (PDAs), let mobile workers stay in touch with the office and receive mission-critical information. They can exchange e-mail, maintain their schedules, access customer records, receive information, track inventory data and service requests, use the Internet, and much more. In fact, in an online survey conducted by Network World, 61 percent of executives indicated their companies would be issuing PDAs as standard equipment by 2002.

US Postal Service delivers quality results.

The United States Postal Service (USPS) delivers hundreds of millions of letters and packages a year, not only in the United States but around the world. To manage this capacity, the USPS contracts with commercial airlines to transport the mail, most of which is bundled into «receptacles» - bags, crates or trays used for moving the mail. The USPS and the airlines strive to provide the best possible service, but inevitably, receptacles are mishandled or damaged during transport.

When this occurs, ramp clerks - USPS employees situated out on the tarmac to monitor mail flow and airline performance - create «incident reports» which document the problem. These reports, critical to the USPS and the airlines, provide a way to detect and reduce the mishandling of mail; they also provide the data and leverage the USPS needs to alter routes, change airlines and possibly assess fines. Until recently, the paper-based process was performed days or weeks after the fact, was prone to errors and had information that was often incomplete or illegible. By the time information got to the airlines for resolution, months might have passed since the initial incident occurred, compromising the quality of service and the potential collection of large sums of money. The USPS needed a better way to monitor vendor performance.

Together with CIBER, a Colorado-based systems integrator, the USPS chose the rugged, portable and inexpensive Symbol SPT 1730 bar code scanning devices based on the Palm Computing® platform, coupled with ScoutMTS 3.0 software from Riverbed Technologies. Now, when a ramp clerk discovers a problem, he simply scans the bar code on the mail receptacle to capture information such as date, airline and flight number. Pull-down menus and pick-lists, which constrain the report to relevant information, have streamlined the process of data collection even further.

At the end of the day, ramp clerks place their Symbol devices in an Ethernet cradle and upload the data to the USPS central database via the USPS intranet. «We wanted to be

able to record the incident at the place discovered, by the person who discovered it - all at one time without having to transcribe any information,» says Clayton Bonnell, USPS Manager of International Operations. «The ability to easily synchronize our data, from a wide number of locations, is a huge advantage. Now, accurate tracking information can be accessed at any time by managers around the country.»

While initially developed to track US mail sent to foreign destinations, the USPS solution has been expanded to 80 airports around the country to track domestic deliveries, as well. According to Bonnell, «Using the Symbol devices, we will probably save a month's worth of data-entry time. Additionally, incident reports are getting to the airlines within days instead of months.» Bonnell expects that the USPS will see a return-on-investment for the 1,000 Symbol devices within just six months.

Gagnez
un Palm
Win
een Palm

**Pour plus d'infos
visitez le site
www.mypublica.com**

**Voor meer info raden
wij U aan onze website
www.mypublica.com
te bezoeken**

Technologische fundering voor e-government

XML - Een korte introductie

XML werd bij zijn ontstaan in 1998 gebombardeerd tot de lingua franca van het Internet. Er ontstond in kringen van zowel businessmanagers als van IT-mensen een echte hype rond XML zonder dat velen echt goed begrepen wat het allemaal betekende. Ondertussen is de rook wat opgetrokken en kan XML op zijn echte waarde geschat worden. Ook voor e-government zal XML ongetwijfeld uiterst belangrijk worden.

De oorsprong van XML

Hoewel «XML» (Extensible Markup Language) een specifieke internationale standaard is, refereert de term meestal naar een hele familie van XML-gereleerde standaarden.

De XML 1.0 Recommendation - een officiële standaard van het World Wide Web Consortium (W3C) - zag het levenslicht in 1998 maar de «moeder» van XML, SGML (Standard Generalized Markup Language) bestaat reeds sinds 1986. Een andere «nakomeling» van SGML is het bekende HTML (Hypertext Markup Language) en is de specifieke taal om webpagina's mee op te maken die vrij gemakkelijk kan aangeleerd worden.

Terwijl HTML een specifieke taal is voor de aanmaak van webpagina's, zijn XML en SGML standaarden om dergelijke specifieke talen te gaan definiëren. XML is een eenvoudige subset van SGML dat 80% van de mogelijkheden van SGML omvat maar slechts 20% van de complexiteit. Net als SGML is XML dus uitbreidbaar («extensible») maar in tegenstelling tot SGML is XML geoptimaliseerd voor het Web.

Voordelen van XML

Data/Document opslagformaat

Interacties tussen de overheid en burgers, bedrijven en andere organisaties worden meestal geformaliseerd in de vorm van uitwisseling van documenten: formulieren, attesten, aanslagbiljetten, brochures, contracten, officiële publicaties, persmedelingen enz. Maar ook binnen de verschillende overheids-

instellingen is er een massa van (interne) documenten in omloop. Dit is natuurlijk niet nieuw, documenten werden reeds duizenden jaren geleden gebruikt. De PC en de bijhorende elektronische documenten hebben wel gezorgd voor een sterke groei van het volume terwijl de komst van het Internet nog eens voor een extra exponentiële groeistoot zorgde. Bijkomende uitdaging hierbij is de opslag van al deze documenten. Een aantal organisaties en de overheid zijn trouwens wettelijk verplicht om bepaalde documenten een hele tijd - soms enkele tientallen jaren - te bewaren. Wie zal echter garanderen dat de elektronische documenten die vandaag - anno 2001 - worden aangemaakt nog leesbaar zullen zijn door de systemen uit 2025?

Hier biedt XML een uitstekende oplossing. Indien men documenten in een XML-formaat aanmaakt en opslaat, kan men er zeker van zijn dat de deze leesbaar blijven voor toekomstige toepassingen, zelf al zijn de applicaties waarmee het document initieel werd aangemaakt al lang van deze aardbol verdwenen. XML zorgt er immers voor dat elk document zichzelf beschrijft. De meta-informatie (inhoud over de inhoud) zit immers in het XML-document zelf en niet in de applicatie. Even eenvoudig als geniaal dus.

Scheiding inhoud en presentatie

Heel vaak moet eenzelfde boodschap of bericht via verschillende media verstuurd worden. Meestal betekent dit dat er voor elk medium een nieuw document dient aangemaakt te worden: MS Word, PDF, Web, etc. Een aanpassing aan de inhoud betekent automatisch dat elk document dient aangepast te worden.

Indien de inhoud van het document echter in

XML aangemaakt is kan men dezelfde inhoud heel gemakkelijk publiceren naar verschillende platformen. Via XSL - een lid uit de familie van XML standaarden - kan men voor elk output medium één «style sheet» creëren die dan de nodige transformaties aanbrengt wat betreft structuur en uitzicht. Zo kan men éénzelfde inhoud (in XML-formaat) publiceren naar Word, PDF, Quark, het Web, mobiele telefoons of PDA's, interactieve TV, Braille of zelfs naar stemcomputers. Komt er een nieuw output medium bij, dan hoeft men enkel een nieuwe style sheet aan te maken.

Bijkomend voordeel is dat inhoud («content») in XML-formaat heel gemakkelijk hergebruikt kan worden voor de publicatie naar het web. Voor de komst van XML betekende het immers meestal dat - indien men de structuur of het uitzicht van een website van enkele duizenden pagina's wenste te veranderen - al deze duizenden (HTML-) pagina's diende aan te passen. Dit zorgt er natuurlijk voor dat de budgettaire kost voor het onderhouden van een dergelijke website al gauw de pan uitrees. Indien de website gebouwd is op basis van XML-technologieën volstaat het meestal om van één enkele style sheet aan te passen om de ganse structuur en het uitzicht aan de nieuwe wensen aan te passen.

Informatie-uitwisseling en gegevensintegratie

Als men de IT-infrastructuur van organisaties onder de loep neemt vindt men dikwijls een geheel van heterogene applicaties en databases die door de jaren heen in de organisatie zijn terechtgekomen. Het was voor IT-managers dikwijls een nachtmerrie om al deze applicaties te beheren en waar nodig met elkaar te laten communiceren. De komst van het Internet betekende echter ook dat deze systemen moesten «open» gesteld worden voor systemen buiten de bedrijfsmuren: klanten en leveranciers wensten immers hun eigen systemen te gaan connecteren om aldus een automatische **informatie-uitwisseling** toe te laten. Deze informatie-uitwisseling betreft

documenten die zakelijke entiteiten en transacties representeren. Door deze documenten van een XML-opmaak te voorzien kunnen ze heel gemakkelijk van formaat A naar formaat B omgezet worden, en vice versa.

De komst van de 2de generatie websites, waarbij het voor de bezoekers mogelijk was om allerhande databases van het bedrijf te gaan consulteren via de website maakte het er niet eenvoudiger op. De informatie op de website is heel dikwijls samengesteld uit gegevens die in verschillende databases resideren. **Gegevensintegratie** is dan ook nodig om te vermijden dat allerhande databases moeten gedupliceerd worden. Ook hier biedt XML een elegante en krachtige oplossing. XML-applicaties laten toe op om een vrij eenvoudige manier data uit verschillende databases te halen en deze als een logisch en samenhangend informatiegeheel te gaan presenteren.

Enkele typische toepassingen van XML

Content Management Systemen

Een Content Management Systeem (CMS) is een geheel van applicaties en tools die toelaten om de inhoud van een publieke website, een Intranet of een Extranet op een effectieve en efficiënte manier te gaan beheren. De eerste generatie Content Management Systemen zagen het levenslicht in de 2de helft van de jaren 90. Bedrijven en organisaties met vrij grote of dynamische websites begonnen steeds meer informatie op hun websites te plaatsen en het werd al gauw een onmogelijke taak om de informatie consistent en up-to-date te houden. Het gevolg van de fameuze «webmaster bottleneck». Een CMS laat toe aan niet-technische personen om de informatie op de website zelf gaan beheren zonder afhankelijk te zijn van de technische webmaster. Waar mogelijk kunnen verschil-

lende stappen van de on-line informatielevencyclus (gedeeltelijk) geautomatiseerd worden. De zes typische stappen van deze levenscyclus zijn:

- Creatie van de informatie
- Nazicht en acceptatie
- Aggregatie en management
- Distributie
- Archivering
- Vernietiging

Al gauw bleken de CMS van de eerste generatie heel wat beperkingen te hebben: aan de ene kant was er het probleem van de schaalbaarheid, terwijl er ook het probleem van de «informatie lock-up» was. Heel wat

van deze systemen waren immers gebouwd op gesloten systemen en bedrijfsspecifieke standaarden. Indien men aldus van CMS diende te veranderen, bleek het vaak een zware dobber te zijn om de reeds bestaande informatie te gaan recupereren en maar al te vaak diende men van nul te herbeginnen.

De nieuwste generatie CMS trekken echter voluit de XML-kaart: hierbij wordt de informatie in XML-formaat gegoten zodat ze herbruikbaar blijft indien men naar een ander CMS zou willen overstappen. Bovendien laat het ook toe dat dezelfde informatie gemakkelijk naar verschillende media kan gepubliceerd worden (Web, print, interactieve TV,

etc.). Sommige van deze CMS leveren ook de interessante XML-integratietools die het mogelijk maken om op een vrij eenvoudige manier informatie uit bepaalde back-office systemen (ERP, CRM,...) te gaan halen voor publicatie naar het web.

Industrie-specifieke XML-standaarden

Zoals eerder beschreven is XML een standaard die toelaat om een eigen specifieke taal te gaan beschrijven. In principe kan dus iedereen naar believen zijn eigen standaard gaan definiëren voor het beschrijven van een bepaald soort informatie. Men heeft het dan eigenlijk over het vastleggen van een DTD (Document Type Definition) of van een Schema. Kort na het ontstaan van de standaard begonnen massa's organisaties hun DTD's te spuwen in de hoop dat ze door de rest van de wereld als een standaard zouden aanvaard worden. Al gauw dreigde het gevaar dat XML niet de lingua franca van het Internet zou worden maar eerder een e-toren van Babel. Bepaalde verticale industrieën of sectoren zagen al snel in dat samenwerking en overleg de boodschap was en dikwijls werden consortia of non-profit organisaties in het leven geroepen om een formele en gezaghebbende structuur aan het overleg te geven.

Een mooi voorbeeld hiervan is de sector van de Human Resources. Na een valse start waarbij verschillende standaarden naast elkaar opdoken ging de sector al gauw over tot de oprichting van het HR-XML consortium. Deze non-profit organisatie staat in voor de standaardisering van allerhande HRM/HRS gerelateerde DTD's en Schemas (DTD voor beschrijving van een vacature, CV, loonfiche, etc.)

Geert Mortier (Amplexor)

Algemene informatie over XML

<http://www.xml.com> en <http://www.xml.org>: toonaangevende portals ivm XML

<http://www.amplexor.com/xml.htm>: inventaris van allerhande XML-gerelateerde informatiebronnen: opleidingen, FAQ, mailinglists, nieuws, software, DTD's en Schemas

XML en e-government

<http://www.xml.gov>: Binnen de Amerikaanse Federale Overheid werd de XML Working Group opgericht die samen met het bedrijfsleven of andere consortia de adoptatie van XML-standaarden binnen de verschillende overheidsdiensten in goede banen moet leiden.

<http://www.govtalk.gov.uk>: Het UK GovTalk initiatief maakt deel uit van het e-Government Interoperability Framework (e-Gif) dat werkt aan een aantal standaarden voor de informatieuitwisseling binnen de publieke sector zelf, maar ook tussen de burgers/bedrijven en de publieke sector. De publieke site moet als kathalysator dienen voor de totstandkoming van de verschillende standaarden daar niet enkel de overheid maar ook private ondernemingen of andere organisaties een rol kunnen spelen. Op de site zijn ook een reeds goedgekeurde en aanvaarde XML Schemas te vinden.

<http://www.fedict.be>: FEDICT, de Federale Overheidsdienst Informatie- en Telecommunicatietechnologie, die oa instaat voor het uitwerken van een gemeenschappelijke strategie inzake e-government zal ook instaan voor het uitwerken van de nodige normen, standaarden en basisarchitectuur voor een efficiënte inzet van informatie- en communicatietechnologie ter ondersteuning van deze strategie, en het opvolgen van de naleving ervan.

Blozen hoeft niet

«Het ambtenarenstatuut heeft al veel van zijn bijzonder karakter verloren.»

Uit internationaal onderzoek naar HRM-trends bij overheden blijkt dat de Vlaamse overheid bij de koplopers hoort wat betreft modernisering van het personeelsbeleid. Toch kan het

«De autonomie van lijnmanagers om echt een personeelsbeleid te voeren is nog vrij beperkt. Personeelsplanning, werving en selectie, evaluatie, vorming en opleiding, beloning zijn in het buitenland meestal een verantwoordelijkheid van de departementen of zelfs lager.»

Annie Hondelghem
(Instituut voor de Overheid, KU Leuven)

De Vlaamse overheid zette het voorbije decennium belangrijke stappen in de modernisering van haar personeelsbeleid. Het doel was en is - het vernieuwingsproces is nog niet rond - een efficiënte en kwaliteitsvolle administratie. Het Instituut voor de Overheid van de KU Leuven verrichte vorig jaar een internationaal onderzoek naar trends inzake human resources management bij de overheid. «In vergelijking met het buitenland moet de Vlaamse overheid zeker niet blozen. Terwijl het personeelsbeleid in de overheid lange tijd een negatieve connotatie had, is het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vandaag als pionier op het vlak van de modernisering te bestempelen», zegt Annie Hondelghem, doctor in de sociale wetenschappen (KU Leuven). Het Instituut voor de Overheid vergeleek vier trends inzake HRM in de OESO-landen: decentralisatie, employability, harmonisering van de arbeidsvoorwaarden en competentie management.

Decentralisatie

Een van de belangrijkste trends is de decentralisatie en verzelfstandiging van de personeelsfunctie. Ook bij de Vlaamse overheid is die evolutie bezig. De centrale HRM-functie wordt meer en meer gedefinieerd in termen van strategische sturing, ondersteuning en monitoring. «Dit ligt in het verlengde van de omvorming van de organisatiestructuur in een matrixstructuur. Maar in vergelijking met het buitenland blijkt dat we op dit vlak nog wat achterstand hebben. Dit is grotendeels te wijten aan de staatsstructuur. Ambtenarenzaken blijf nog steeds in grote mate een bevoegdheid van de centrale overheid. Decentralisatie uit zich op twee fronten. Er is een overheveling van de personeelsbevoegdheden van centrale instanties naar de departementen, het lijnmanagement. Een tweede tendens is de responsabilisering van het lijnmanagement.

Op dit vlak heeft Vlaanderen echter nog veel te leren. De autonomie van lijnmanagers om echt een personeelsbeleid te voeren is nog vrij beperkt. Personeelsplanning, werving en selectie, evaluatie, vorming en opleiding, beloning zijn in het buitenland meestal een verantwoordelijkheid van de departementen of zelfs lager. Terwijl dit bij de Vlaamse overheid nog centraal gebeurt. Zo moet men bijvoorbeeld bij de aanwerving van statutaire ambtenaren nog steeds via centrale wervingsdienst Selor gaan. Ook over het toekennen van beloningen of ontslag hebben lijnmanagers bij de overheid weinig in de pap te brokken. Dit zou soepeler kunnen door bijvoorbeeld lijnmanagers een budget te geven voor het aanwerven van personeel. Op die manier kan men sneller inspelen op de behoeften van de afdeling. Binnen de overheidsbesturen bestaat echter nog wantrouwen tegenover deze evolutie. De schrik voor willekeur en vriendjespolitiek zit nog steeds diep. Men wil zich daartegen indekken via een strak reglementair kader, maar hierdoor ontstaat een inflexibel systeem. Dit is een van de redenen waarom het aantal contractuele medewerkers stijgt. Het ambtenarenstatuut is zo rigide dat men vluchtpistes zoekt», zegt Annie Hondelghem. Niettemin is er toch enige versoepeling merkbaar. «Zo is de Vlaamse overheid sinds begin dit jaar niet meer verplicht om met klassieke personeelsformaties te werken. Dit betekent echter niet dat we nu een ommekeer mogen verwachten. Het principe van de personeelsformaties staat nog altijd ingeschreven in de bijzondere wet over de hervorming van de openbare instellingen uit 1987. Die wet kan pas veranderd worden met een tweederde meerderheid. Hetzelfde geldt voor de aanwerving van statutaire ambtenaren. Volgens het vernieuwde Algemeen Principe Koninklijk Besluit zijn gemeenschappen en gewesten niet meer verplicht Selor te gebruiken, maar de wet van 1987 werd nog niet in die zin aangepast.»

Arbeidsmarktimago

Een ander punt waarvan dringend werk moet gemaakt worden is de employability of inzetbaarheid van de overheidsmedewerkers. Vooral aan de inzetbaarheid van oudere ambtenaren moet meer aandacht geschonken worden. Immers, het probleem van de vergrijzing is bij de overheid groter dan in de privé-sector. De gemiddelde leeftijd van ambtenaren is hoger dan deze van werknemers uit de privé-sector. Ambtenaren blijven gemiddeld tot 60 jaar in dienst, terwijl werknemers gemiddeld op 56 jaar stoppen met werken. Bovendien staat de overheid voor een grote pensioneringsgolf. In de jaren zeventig groeiden de overheidsdiensten sterk en de meeste ambtenaren die toen in dienst werden genomen, zullen de komende jaren met pensioen gaan. In het verleden heeft men dit vaak te licht op genomen. Een voorbeeld. De richtlijnen Kelchtermans (1993) over een modern personeelsbeleid in lokale besturen, benadrukken onder meer het belang van vorming en opleiding. Het sectorale akkoord stipuleerde dat medewerkers een aantal uren vorming dienden te volgen alvorens in aanmerking te komen voor promotie. Medewerkers ouder dan 45 jaar werden hiervan echter vrijgesteld. Het resultaat is dat deze categorie medewerkers achterop geraken in de nieuwe overheidsadministratie, met als gevolg dat veel oudere ambtenaren afhaken. Op dit vlak is een drastische mentaliteitsverandering nodig.

De vergrijzing van het ambtenarenkorps is niet de enige reden om aandacht te besteden aan employability. Ook de schaarste op de arbeidsmarkt verkleint de instroom van nieuwe medewerkers. Commentarieert Annie Hondeghem: «De overheid beschikt over heel wat troeven, maar ze speelt die te weinig uit. Zo zijn er bijvoorbeeld meer mogelijkheden om werk en gezin beter op elkaar af te stemmen, maar men speelt dit te weinig uit bij aanwervingen. Samen met de Arbeidsmarktmonitor in Nederland voeren we onderzoek naar het arbeidsmarktimago van de overheid. Voor ons land hebben we

nog geen resultaten, maar kijken we naar Nederland, dan valt op dat het negatieve beeld van de overheid niet klopt met de werkelijkheid. Een aantal mythen blijft overeind. Overheidsdiensten worden nog altijd gezien als logge bureaucratieën. Ook over de verloning bestaan heel wat misvattingen. Dit bleek recent nog maar eens uit de loonstudie in het onderwijs. De vraag is wat men moet vergelijken. Een brutowedde in een overheidsinstelling is niet hetzelfde als een brutoloon in de privé-sector. Beide zijn onderworpen aan een verschillend sociaal zekerheidsstelsel. Hoe moet je tertiaire arbeidsvoorwaarden verdisconteren? Kijk je puur naar het nettoloon van het onderwijzend personeel, dan is er natuurlijk wel een grote discrepantie met de privé-sector. Uit ons onderzoek naar het arbeidsmarktimago blijkt alvast dat de overheid haar arbeidsmarktcommunicatie moet aanpassen aan de verschillende doelgroepen. Zo hebben twintigers andere verwachtingen dan veertigers.»

«Uit ons onderzoek naar het arbeidsmarktimago blijkt dat de overheid haar arbeidsmarktcommunicatie moet aanpassen aan de verschillende doelgroepen. Zo hebben twintigers andere verwachtingen dan veertigers.»

Annie Hondeghem
(Instituut voor de Overheid, KU Leuven)

Rotsvast

Ook de interne mobiliteit kan beter. Zegt Hondeghem: «Hier speelt de bureaucratische traditie de overheid parten. Ambtenaren zijn in de eerste plaats experts in een bepaalde materie. Op zich is daar niets verkeerd mee, maar naargelang de organisatie verandert, mis je een bepaalde flexibiliteit. Vastheid van betrekking betekent nog te vaak vastroesten op zijn stoel. Eenmaal benoemd, blijft men een positie bezetten. Mobiliteit wordt als negatief gepercipieerd. Mobiele ambtenaren worden als minder goed bestempeld. Ook is het aantal ambtenaren in de dienst nog

steeds een statussymbool. Toch zijn er reeds initiatieven genomen. Zo is er een aanzet gegeven om een expertloopbaan te ontwikkelen. Maar deze poging dreigt te mislukken omdat men dit veeleer gebruikt als beloning. Het invoeren van mandaten voor topambtenaren is ook een aanzet om de interne mobiliteit te verhogen, maar stuit vaak op verzet omdat dit de carrièrekansen van ambtenaren doorkruist.»

Het Instituut voor de Overheid vond in het buitenland enkele interessante denkpistes om employability en mobiliteit te bevorderen. In Nederland is het leeftijdsbewust personeelsbeleid bij de overheid reeds geruime tijd een vaste waarde. Zo werd in 1997 het vrijwillige vervroegd uitreden vervangen door de FPU-regeling (Flexibel pensioen en uitreden), een moderne prepensioenregeling met individuele keuzemogelijkheden. Ook interessant is er het denken omtrent demotie. In 1999 werd met de vakbonden daarover een akkoord bereikt. Het demotiebeleid gaat er van uit dat er een evenwichtige afweging moet gebeuren tussen de belangen van de werkgever en het personeel, en dat een ambtenaar die niet voldoet aan de functievereisten in een lagere schaal moet kunnen geplaatst worden. De desbetreffende ambtenaar ontvangt het nettosalaris van de lagere schaal, maar behoudt de aanspraken voor het pensioen en de sociale zekerheid die behoren tot de oorspronkelijke schaal. Ook in het Verenigd Koninkrijk zijn er interessante voorbeelden van mobiliteit binnen de publieke sector en tussen publieke en privé-sector. Wanneer functies overgaan tussen departementen, gaan de ambtenaren meestal mee. Hetzelfde gebeurt wanneer een dienst geprivatiseerd wordt. Tijdelijke uitwisselingen tussen publieke en privé-sector vinden plaats via een systeem van «secondments», die een uitwisseling van twee tot drie jaar toelaten. Jaarlijks worden ongeveer honderd personen uit de privé-sector gedetacheerd naar de publieke, vooral voor het behartigen van specifieke problemen. Het omgekeerde gebeurt echter in mindere mate.

Harmonisering arbeidsvoorwaarden

Een derde trend inzake het HRM-beleid in overheidsdiensten is de harmonisering van de arbeidsvoorwaarden en -verhoudingen. In de meeste landen hebben ambtenaren een apart statuut dat hen een grotere werkzekerheid waarborgt. Dit bijzonder kenmerk heeft zijn wortels in de 19de eeuw. Toen huldigde men de opvatting dat ambtenaren een onafhankelijke positie moesten innemen in de maatschappij. Zij moesten beschermd worden tegen politieke willekeur en een aantrekkelijk statuut moest hen motiveren hun leven lang aan de openbare dienst te wijden. Vandaag echter lijken de arbeidsverhoudingen tussen ambtenaren en de overheidswerkgever steeds meer op de verhoudingen tussen werknemers en werkgevers in de marktsector. Ook de arbeidsvoorwaarden van ambtenaren vertonen steeds meer overeenkomsten met die van werknemers uit de privé-sector. Annie Hondeghem licht toe: «Het ambtenarenstatuut verloor al veel van zijn bijzonder karakter. Zo werd de vastheid van betrekking minder vast sedert de invoering van het nieuwe evaluatiesysteem. Het ambtenarenpensioen leverde veel van zijn aantrekkingskracht in sedert de opkomst van groepsverzekeringen en pensioenfondsen in de privé-sector. Ook de verzekerde carrière is door de afplatting van de hiërarchie en de invoering van mandaatopdrachten onzekerder geworden. Toch beschikken we nog steeds over een zeer strak juridisch kader. Bovendien is vastheid van betrekking samen met het pensioen één van de heilige huisjes waaraan de vakbonden niet laten raken. Het ambtenarenstatuut

«Een te hoge mobiliteit en een stoelendans om de vijf jaar kan de deskundigheid, die nog steeds belangrijk is, ondermijnen. Tevens kan een systeem van mandaten de onafhankelijkheid van ambtenaren in het gedrang brengen.»

Annie Hondeghem
(Instituut voor de Overheid, KU Leuven)

heeft zo'n grote symbolische waarde voor hen, dat ze er moeilijk genuanceerd kunnen over nadenken. In Nederland daarentegen hebben ambtenaren eveneens een aparte rechtspositie, maar van syndicale zijde wordt er op een veel pragmatischer wijze over nagedacht. Wijzigingen van het ambtenarenstatuut worden er niet zozeer als een bedreiging gezien, maar men bekijkt het vanuit het oogpunt van een goed human resource beleid en vanuit de mogelijkheid van de overheid om in te spelen op de arbeidsmarkt. Zo zijn de ambtenarenpensioenen er onttrokken aan overheidsregulering. De werkloosheidswetgeving en de wetgeving omtrent ziekte en arbeidsongeschiktheid zijn voor de publieke en de privé-sector dezelfde. Ook in het Verenigd Koninkrijk is er een grote overeenkomst tussen de arbeidswetgeving voor ambtenaren en die voor werknemers uit de privé-sector. Daar is er zelfs geen sprake van een ambtenarenstatuut zoals dat in de continentale Europese landen het geval is.»

Mandaten

Toch ziet Annie Hondeghem geen redenen om het concept vastheid van betrekking overboord te gooien. «Een goed pensioen en werkzekerheid oefenen nog steeds een belangrijke aantrekkingskracht uit op werkzoekenden. Wel moet het begrip vastheid moderner ingevuld worden. Het mag niet betekenen dat men tot zijn 65 jaar vastgenageld zit op dezelfde stoel. Vastheid van betrekking zou kunnen betekenen dat men wel bij de organisatie kan blijven werken, maar zonder de zekerheid dat men dezelfde

job zal uitoefenen. Dit wijst nog maar eens op het belang van inzetbaarheid of employability van het personeel.»

Toch wordt werken met mandaten steeds populairder, ook in ons land. Hondeghem waarschuwt voor mogelijke disfuncties: «Vanuit de idee van een grotere responsabilisering van topambtenaren worden afspraken gemaakt over te bereiken doelstellingen. Naargelang de beoordeling op het einde wordt het mandaat al dan niet verlengd. Een ander idee achter het systeem van mandaten is het verhogen van de mobiliteit tussen departementen. Maar een te hoge mobiliteit en een stoelendans om de vijf jaar kan de deskundigheid, die nog steeds belangrijk is, ondermijnen. Tevens kan een systeem van mandaten de onafhankelijkheid van ambtenaren in het gedrang brengen. Naarmate het einde van het mandaat nadert en beslist wordt over het al dan niet verlengen van de opdracht, is de verleiding soms groot zich anders te gedragen. Het zal er dus op aankomen een evenwicht te vinden tussen vastheid van betrekking en flexibiliteit. Momenteel zit men in een slingerbeweging. Men komt uit een situatie waarin het zeer moeilijk was om slecht functionerende ambtenaren te ontslaan. Nu heeft men misschien de neiging om de tegenovergestelde richting uit te gaan. Maar finaal zal men ergens in het midden belanden.»

Hilde Vereecken

Dit artikel verscheen eerder in het maandblad voor personeelsbeleid HRMagazine (www.hrmagazine.be).

Quand le troupeau est malade, c'est le village qui meurt

«La Terre, l'Animal et l'Homme». Cette phrase reflète tout l'engagement de l'association Vétérinaires Sans Frontières (VSF). Cette trilogie explique les orientations essentielles et complémentaires des activités que VSF mène sur le terrain. VSF souhaite améliorer la vie des hommes, en développant l'élevage et l'agriculture.

En valorisant les animaux, l'homme peut diversifier ses ressources alimentaires. Cela le rend moins dépendant de la récolte d'un seul champ ou d'une seule culture qui peuvent être détruits par la sécheresse, des inondations ou des maladies.

Le rôle de l'Animal est vital dans les pays en voie de développement car il est une source d'alimentation pour l'Homme. Il est même capital là où le mode de vie, la qualité du sol ou le climat ne favorisent pas l'agriculture. L'Animal est une source de protéines de qualité pour l'alimentation avec le lait, les œufs ou la viande.

Il constitue également une force de travail pour la culture attelée, le puisage de l'eau ou le transport.

L'Animal se nourrit de résidus agricoles et fournit la fumure naturelle pour l'enrichissement des sols.

Moyen d'échange, source de revenus, l'animal participe à l'économie. Il génère des revenus et permet de constituer une épargne afin d'améliorer les conditions de vie et de travail ; il favorise l'auto-financement du développement. C'est un chaînon indispensable pour lutter contre la faim et favoriser le développement économique.

La pauvreté des Hommes et la dégradation de la Terre sont intimement liées et se renforcent mutuellement. « La Terre, l'Animal et l'Homme » illustre l'engagement de VSF pour la mise en œuvre d'un développement durable en réponse à des demandes locales.

Les vétérinaires de VSF se mobilisent pour aider les populations déshéritées des régions les plus pauvres du monde. La médecine vétérinaire est souvent inexistante, si bien que le danger d'épidémie n'est jamais très loin. Et le problème est là, car si le troupeau est malade, c'est le village qui meurt. Voilà pourquoi l'aide médicale vétérinaire sur le terrain est une nécessité absolue.

L'objectif de VSF est de soigner des animaux pour sauver des hommes.

Fondation

VSF est une organisation jeune et en plein essor. Elle fut fondée en avril 1994 à l'Université de Liège par une quinzaine de vétérinaires belges, qui souhaitaient mettre leurs compétences en matière de santé et de production animale au service de populations qui ont besoin d'animaux pour vivre et survivre. La faculté de médecine vétérinaire de Gand emboîta le pas peu après. Fondée avec un capital de moins de 600.000 BEF en 1994, VSF a géré un budget de plus de 90 millions BEF en 2000.

VSF Belgique emploie actuellement plus de 30 personnes. L'organisation travaille essentiellement de façon préventive, mais opère parfois également dans des zones d'urgence.

Organisation non gouvernementale

VSF a été reconnue par le Ministère des Affaires Etrangères, du Commerce extérieur et de la Coopération au Développement en novembre 1997 comme organisation non gouvernementale.

L'a.s.b.l. peut ainsi faire appel à l'aide financière de l'Union Européenne (E.C.H.O.), de la Direction Générale de la Coopération belge Internationale (D.G.C.I.), des services de la Coopération américaine (U.S.A.I.D.), du Ministère des Affaires Etrangères de la Hollande (N.E.D.A.) et du Fonds belge de Survie (B.S.F.). VSF fait également partie du Centre National de Coopération au Développement (C.N.C.D. et N.C.O.S.), qui organisent l'opération 11.11.11. Elle entretient également des liens étroits avec d'autres O.N.G., principalement AQUADEV et l'Association Belgique-Rwanda (A.B.R.) et collabore avec l'association Médecins Sans Frontières.

VSF Belgique a obtenu en 1996 le premier prix de la Fondation Prince Laurent et bénéficie depuis lors du haut patronage de cette Fondation. Le Prince Laurent a d'ailleurs visité l'an dernier un des projets aux Comores.

VSF Europa

VSF est devenue une organisation européenne. Des vétérinaires de huit pays différents (Belgique, France, Pays-Bas, Italie, Allemagne, Grande-Bretagne, Suisse, Espagne) se sont regroupés derrière le même idéal. Ils forment l'organisation VSF-Europa. Ensemble ils travaillent dans plus de 40 pays, répandus à travers l'Afrique, l'Amérique, l'Asie et récemment aussi quelques pays de l'Europe de l'Est.

Les sections des différents états membres collaborent étroitement et entretiennent des contacts réguliers. VSF Europa coordonne les projets en place dans une même région et offre une large réserve pour le recrutement d'expatriés. Les initiatives de diverses sections opérant dans la même région sont harmonisées et les idées et expériences sont échangées, de façon à affronter des problèmes communs et à parvenir à une solidarité internationale aussi efficace que possible. Les membres de VSF-Europa ont décidé de structurer leur réseau en une association internationale qui aura son siège à Bruxelles. Ce réseau européen sera mis en place en 2001.

Parrainage

L'actrice Marie Gillain et le chanteur-présentateur Jan Leyers parrainent un des projets de VSF, à savoir le projet Turkana (Kenya). Ils souhaitent faire sortir le Turkana de l'ombre et faire connaître VSF et son approche auprès du grand public. Marie Gillain a d'ailleurs visité le projet en juin 2001 et Jan Leyers se rendra à son tour sur place à la fin de l'année.

Mission de VSF

VSF s'est donnée pour mission d'améliorer la santé et les productions animales des régions défavorisées dans le monde afin d'optimiser la nutrition, la santé de l'homme et le développement économique, en prenant en compte la préservation de l'environnement dans une perspective de coopération et de développement durable, également dans les cas d'urgence.

L'actrice Marie Gillain parraine le projet Turkana (Kenya)

VSF souhaite également développer les contacts avec les populations autochtones, l'échange d'idées Nord-Sud et la prise de conscience des problèmes des pays en développement pour les populations du Nord.

L'association s'interdit de participer à des projets où les populations locales seraient exclues.

VSF veut intégrer autant que possible le bétail dans le processus global de développement. VSF tient à ne pas perturber les relations entre nature et culture ancestrale. D'une part, les vétérinaires de VSF veillent à ce que l'équilibre écologique soit sauvegardé. D'autre part, le respect de l'identité d'un peuple donné constitue un principe éthique pour les coopérants sur le terrain. Car un projet ne peut donner le maximum que s'il s'adapte à la vision propre de la communauté locale à laquelle il s'adresse.

Principes éthiques

VSF met en œuvre des activités de formation et d'appui à l'élevage suite à la demande de populations et de leurs organisations.

Pour plus d'informations, veuillez contacter :

Madeleine Onclin
Directrice VSF Belgique
Rue de Mérode, 216 - 1060 Bruxelles
Tél : 02/539.09.89 - Fax : 02/539.34.90
m.onclin@vsf-belgium.org
www.vsf-belgium.org
www.dzg-belgium.org

Sophie Abeele
Porter Novelli Brussels - infos presse
Bd Mettwie, 272 b5 - 1080 Bruxelles
Tél : 02/413.03.40 - Fax : 02/413.03.49
sophie.abeele@pnbrussels.com

Dans toutes les activités menées par l'association pour atteindre ses objectifs, VSF s'engage à respecter :

- les populations locales avec lesquelles elle travaille
- les lois du pays d'action
- les droits de l'Homme et l'égalité entre les hommes et les femmes
- les traditions et cultures des populations avec lesquelles elles travaillent
- les droits de l'Animal et son bien-être
- L'environnement

Objectifs

Les objectifs de VSF sont les suivants :

- lutter contre la faim en améliorant l'élevage
- favoriser les productions animales
- former des infirmiers vétérinaires et cadres d'élevage de proximité
- prévenir les épidémies
- optimiser les techniques traditionnelles
- renforcer les associations d'éleveurs
- stimuler des initiatives locales
- appuyer les organisations locales
- initier des projets durables
- favoriser l'auto-développement
- sensibiliser et informer objectivement

Approche

VSF met généralement en place des projets de petite envergure. L'organisation essaie autant que possible de s'adapter aux besoins de la communauté locale. Pourtant les actions de VSF sont plus qu'une goutte d'eau dans l'océan car dans le Tiers-Monde, la petite échelle est un concept relatif. Certaines régions, en effet, représentent plusieurs fois la superficie de la Belgique. C'est pourquoi VSF a opté pour une approche particulière, où les populations participent elles-mêmes au développement et à la croissance de la médecine vétérinaire dans leur pays.

Quand un projet progresse, les responsabilités de la population locale prennent de l'ampleur. Un service vétérinaire décentralisé se met en place. Un petit projet peut ainsi devenir une grande opération.

Projet de Vétérinaires Sans Frontière au Turkana (Kenya)

Interview de Marie Gillain, marraine du projet Turkana

Vétérinaires Sans Frontières (VSF) a lancé en 1999 un projet dans la région du Turkana (Nord-Ouest du Kenya). Le projet est centré autour de la formation d'infirmiers vétérinaires afin d'établir les bases d'un service de santé animale décentralisé. L'objectif est que les infirmiers vétérinaires formés par le projet puissent continuer, à long terme, les actions initiées et permettre aux Turkana d'échapper, de façon durable, à la famine et à la pauvreté. Les Turkana (+/- 250.000 personnes) habitent au nord-ouest du Kenya dans une région extrêmement aride et désertique entre le lac qui porte le nom de leur ethnie et l'Ouganda. C'est une région au climat sahélien : désert, cailloux, roche et, çà et là, quelques épineux et de la broussaille. Les espaces d'eau sont rares et parfois taris. Au Turkana, toute la vie se déroule au rythme des troupeaux.

L'actrice Marie Gillain et le chanteur-présentateur Jan Leyers parrainent le projet Turkana. Ils souhaitent faire sortir le Turkana de l'ombre et faire connaître VSF et son approche auprès du grand public.

Marie Gillain a d'ailleurs visité le projet en juin 2001 et Jan Leyers se rendra à son tour sur place à la fin de l'année.

4INSTANCE: Comment êtes-vous rentré en contact avec l'ONG Vétérinaires sans Frontières ?

Marie Gillain: VSF m'a envoyé un dossier sur leurs activités et plus précisément sur le projet du Turkana. Ce qui m'a interpellé c'était leur slogan : Quand le troupeau est malade, c'est le village qui meurt. Je me suis dit, tiens c'est une manière intéressante de sauver des vies humaines par le biais de vétérinaires. Il y a eu une conférence de presse l'année dernière où l'on avait déjà parlé de ce voyage. Lequel voyage s'est par la suite avéré extraordinaire

dans le sens où j'ai été confrontée à la réalité de ces gens et à leur mode de vie. Ainsi, j'ai pu constater à quel point l'animal est vraiment le centre de leurs préoccupations.

Cela faisait un petit temps que je voulais me rendre utile dans une action humanitaire. C'est le hasard qui m'a mis en contact avec ce projet. Avant cela j'ai travaillé avec l'Unicef. Le projet a été une vraie rencontre humaine et dans ce voyage il était vraiment important, pour moi en tout cas, de prendre conscience de la réalité. C'est vrai que tant qu'on ne la vit pas de la sorte, on est toujours happé par la société moderne et on a d'autres préoccupations. Je trouve que c'est bien de pouvoir aider des gens qui ont un mode de vie très respectable dont on devrait vraiment s'inspirer. Ces gens vivent en parfaite harmonie avec la nature, la terre, le ciel, la spiritualité. Les choses essentielles sont totalement différentes. Ce peuple fait partie du patrimoine mondiale. Et quand on voit, par exemple, que l'on se préoccupe de pyramides, je trouve que l'aide à ces peuples est la moindre des choses.

Ces peuples peuvent nous aussi nous apporter beaucoup. On croit toujours que ce n'est que dans une direction que cela ce passe.

4INSTANCE: L'ONG a différents projets: Bolivie, Burkina Faso, Cambodge, Guatemala Ixil, Guatemala San Sébastian, Guatemala Suivi, Guatemala Barrancos, Gabon, Guinée Bissikrima, Guinée maritime, Guinée forestière, Guinée forestière N'Zerekore, Haïti, Madagascar PAECC, Madagascar Montagne d'Ambre, Madagascar, Ambovombre, Madagascar Satil, Mali, Palestine, Salvador, Sénégal Kaolack, Sénégal Kolda, Togo, Tchad Almy Bahaïm, Tchad Aseto, Viêt-nam.

Un des projets est le projet TURKANA au Kenya, un projet que vous avez suivis sur place. Qu'est-ce que vous a marqué le plus lors de cette visite ?

Marie Gillain: Ce qui m'a le plus ému c'était la rencontre avec Elim. Elle était une des femmes du chef de tribu et était la responsable du troupeau. A 25 ans elle avait un parcours totalement différent du miens. Et malgré nos différences il y avait une vraie communication, une complicité qui à peut être été établie par l'intermédiaire de VSF. On a parlé avec les turkanas et vraiment, ils témoignaient un vrai respect envers le travail de VSF. Nous avons été accueillis chez eux comme très rarement on peut être accueilli dans ces tribus. Parce qu'ils ont quand même la réputation d'être assez froids, assez fermés.

On sent également que ces gens sont en danger. Ils vivent constamment dans l'angoisse d'une attaque d'une autre tribu et d'ailleurs on était constamment surveillés. Il y avait en quelque sorte des chefs de postes qui vivent autour du village et qui le gardent.

4INSTANCE: Le projet TURKANA a été lancé en 1998, c'est un projet de «Production alimentaire durable» qui permettra la survie d'un peuple à long terme. Avez-vous vu lors de votre visite, un projet qui avait obtenu des résultats ou avez-vous eu plutôt le sentiment que c'est un travail de longue haleine ?

Marie Gillain: Le projet de VSF est très concret. Avec des systèmes très simples les Turkana apprennent comment préserver leur troupeau. On ressent une certaine autonomie. C'est un projet qui donne du résultat direct et ce n'est certainement pas un investissement à fond perdu.

4INSTANCE: Notre magazine est destiné au secteur public et aux dirigeants de notre pays. Avez-vous un message à leur transmettre ?

Marie Gillain: Tous ce que je peux dire c'est que ces aides sont formidables et que l'intervention des pouvoirs publics au niveau financier n'est certainement pas vain.

Het uittekenen van een succesvolle e-governmentstrategie

Uw uitdaging

U voelt de noodzaak van e-government voor uw organisatie goed aan. Klanten, medewerkers, hogerliggende overheden voeren de druk op. U beseft echter dat e-government de manier van werken in uw organisatie drastisch zal veranderen. Het ingaan van dergelijk omvangrijk veranderingsproces is voor u geen dagelijkse kost. Her en der starten reeds enkele initiatieven. U vraagt zich echter af waar u wilt staan binnen een periode van bv. drie jaar en hoe u dit groeiproces gestructureerd kan aanpakken, wat de door uw organisatie te volgen strategie moet zijn en hoe u dit alles helder kan communiceren aan uw professionele omgeving. U wil niet overhaast tewerk gaan maar u zoekt graag concreet resultaat op korte termijn.

Onze aanpak

Cap Gemini Ernst & Young heeft een pragmatische aanpak ontwikkeld die het e-government veranderingsproces in uw organisatie gestructureerd laat verlopen uitgaande van een vooraf uitgekende strategie.

Om op een efficiënte en snelle manier tot dergelijke strategie te komen, stellen wij u een programma voor van drie strategische workshops.

Tijdens de eerste workshop gaan wij na in welke mate uw organisatie klaar is voor e-government. Waar situeert uw organisatie zich momenteel in het e-government groeipad? Met welke hinderpalen dient rekening te worden gehouden? Welke factoren zijn aanwezig om het groeiproces te stimuleren?

In de tweede workshop ontwikkelen wij samen met u de visie op e-government, op maat gesneden voor uw organisatie. Kaderend in deze algemene visie, bepalen wij welke concrete strategische doelstellingen uw organisatie wil behalen in de diverse e-government domeinen. In het taartdiagram ziet u welke vier domeinen Cap Gemini Ernst & Young onderscheidt.

In de derde workshop tenslotte worden de strategische doelstellingen verder geconcretiseerd in strategische actieplannen. De uitwerking van deze actieplannen dient als voorbereiding op de uiteindelijke implementatiefase, die wij ook, op uw vraag, kunnen begeleiden.

Uw resultaten

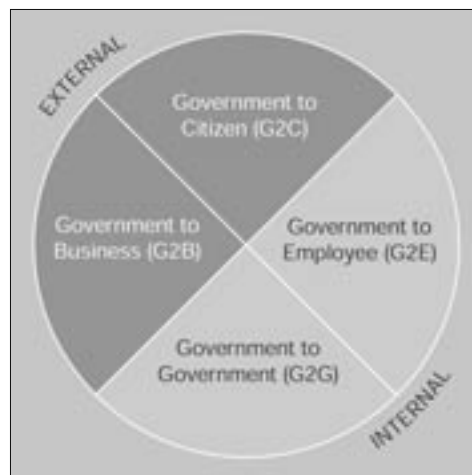
Onze gestructureerde aanpak staat borg voor het behalen van de door u vooropgestelde doelstellingen. Wij zijn bereid om ons daarin verregaand te engageren. De volgende resultaten kan u van onze consultants verwachten :

- Wij verzorgen de voorbereiding, begeleiding en nazorg van de workshops
- Wij zorgen voor de nodige expertise-inbreng in de workshops, zowel op vlak van technologische mogelijkheden, veranderingsmanagement als best practices inzake e-government
- Wij nemen de redactie van het strategisch plan ter hand en zorgen tevens voor de rapportering van de belangrijkste informatie die tijdens onze begeleidingsopdracht naar voor is gekomen

- Wij coachen uw medewerkers bij de uitwerking van de strategische actieplannen
- Wij consolideren alle strategische actieplannen in één coherent implementatieplan, inclusief tijdspad, meetindicatoren en budgettaire impact

Onze klanten

Cap Gemini Ernst & Young Belux richt zich met zijn e-government-dienstverlening tot alle overheidinstellingen : internationale overheden, federale overheidsdiensten, regionale en lokale overheden. Wij kunnen u realisaties voorleggen op het vlak van strategiebepaling, project- en programmamanagement, change management, business proces reengineering en implementaties van IT-oplossingen.

Momenteel voeren wij met het Belux-team, in opdracht van de Europese Commissie, een benchmarkstudie uit betreffende de e-governmentstatus in zeventien Europese landen. Hiertoe heeft ons Belux-team binnen onze internationale groep, een Europees netwerk van e-governmentspecialisten opgezet. In totaal worden een twintigtal overheidsdiensten in detail geanalyseerd. Deze diensten richten zich vooral op het extern e-government: government-to-citizen (G2C) en government-to-business (G2B).

Meer informatie

Wenst u meer informatie over onze aanpak en onze realisaties, dan kan u steeds contact opnemen met:

- **Wim Vergeylen**, service line manager,
tel. +32 2 708 15 60 of via email: wim.vergeylen@cgey.be

- **Jean-Pierre Grootaers**, Liaison Manager Public Sector,
tel. +32 2 708 15 59 of via email: jean-pierre.grootaers@cgey.be

La définition d'une stratégie eGovernment

Un défi à relever !

Vous ressentez le besoin d'introduire l'eGovernment dans votre organisation.

Vos clients, collaborateurs, les autorités supérieures vous incitent à adopter ce nouveau mode organisationnel.

Vous pensez que l'eGovernment changera de manière drastique les méthodes de travail de vos collaborateurs.

Vu le nombre de projets en cours ou déjà implantés au sein de votre organisation, vous estimez que l'introduction d'un tel processus de changement n'entraînera pas une augmentation importante de vos coûts.

Vous projetez votre organisation dans le futur, et vous vous demandez comment planifier ce processus de changement sur une période de 3 ans, quelle stratégie adopter et comment la communiquer afin d'obtenir l'adhésion de toutes les parties-prenantes de votre organisation.

Vous préférez un changement progressif et doux plutôt qu'une révolution, tout en ayant la volonté d'obtenir des résultats concrets à court terme.

Le programme eGovernment de Cap Gemini Ernst & Young : pragmatique, structuré et pointu

Avec vous, nous réfléchissons à la manière la plus adéquate et réaliste de mettre en place une organisation eGovernment. Nous définissons votre stratégie eGovernment et établissons un programme au cours de trois ateliers de travail stratégiques.

Durant le premier atelier, nous évaluons le niveau de maturité eGovernment de votre organisation le long de la courbe d'évolution, nous identifions les contraintes et les freins à l'implantation de l'eGovernment ainsi que les facteurs de motivation, d'accélération.

Durant le deuxième atelier, nous développons votre vision eGovernment, adaptée à votre organisation. Nous déterminons ensuite les objectifs stratégiques pour les quatre domaines de l'eGovernment comme illustré par le schéma ci-joint.

Lors du troisième atelier, nous établissons un plan d'action, reprenant les moyens à mettre en œuvre pour atteindre les objectifs fixés. Les actions, projets planifiés sont ensuite implantés par vous, accompagné, à votre demande, par les consultants de Cap Gemini Ernst & Young.

Des résultats garantis !

Notre approche structurée et pragmatique vise à l'obtention des résultats promis et à la réussite de notre mission. Nous sommes prêts à mettre en œuvre tous les moyens possibles afin de vous aider à transformer votre organisation.

Notre équipe de consultants effectue les tâches suivantes :

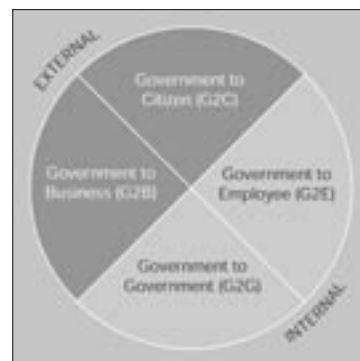
- préparation, organisation et suivi des ateliers de travail
- mise à disposition de notre expertise et connaissances durant les ateliers, aussi bien en eGovernment qu'en gestion du changement et solutions technologiques diverses.

- définition de la stratégie (vision, stratégie, objectifs stratégiques) tout en intégrant toutes les informations récoltées et analysées suite aux ateliers.
- consolidation de toutes les actions prévues pour atteindre ces objectifs, dans un plan d'action indiquant les délais, les indicateurs de mesure et l'impact budgétaire.
- accompagnement de vos collaborateurs lors de la mise en place des actions.

Accompagner vos collaborateurs est la garantie que nous vous aiderons à implanter les solutions proposées jusqu'à l'obtention de la situation voulue.

Les clients de Cap Gemini Ernst & Young

Le programme eGovernment de Cap Gemini Ernst & Young s'adresse à tous types d'organisations gouvernementales quelles soient internationales, nationales, régionales ou locales.

Cap Gemini Ernst & Young Belux est chargé par la Commission Européenne de réaliser une étude comparative sur l'évolution de l'eGovernment dans 17 pays européens. A cette fin, une équipe de spécialistes européens en eGovernment a été constituée au sien de Cap Gemini Ernst & Young. Ces spécialistes ont mené une enquête et effectuer une analyse approfondie des pratiques eGovernment adoptés par les pays ciblés à deux niveaux: Gouvernement à Citoyen (G2C - Government to Citizens) et Gouvernement au Business (G2B - Government to Business).

Intéressé par notre expertise en eGovernment ?

Nous vous invitons à contacter :

- Wim Vergeylen, Service Line Manager, Strategy & Business Transformation

tél. +32 2 708 15 60 ou par email: wim.vergeylen@cgey.be

- Franck Berger, Liaison Manager Public Sector,

tél. +32 2 708 13 66 ou par email: franck.berger@cgey.be

- Daniel Meyer, Account Manager Luxembourg,

tél. +352 44 04 981 ou par email: daniel.meyer@cgey.be

Onverschilligheid maakt democratie dood

De Senaat communiceert zich een plek op de politieke kaart

*De Senaat? Het zegt vele burgers
maar weinig. Het imagoprobleem*

*van de Hoge
Vergadering, zowat
's lands oudste
politieke instelling,
is immens. De
parlementaire
'praatbarak'
lijdt onder
onverschilligheid.
Van burgers én
media. En precies*

*die media zijn vandaag de dag
zo hard nodig als intermediair
om de parlementaire activiteit te
communiceren naar het publiek. Een
gesprek met informatieambtenaar
Patrick Peremans over de dwingende
noodzaak van een actief public
relations-beleid én een pro-actief
mediabeleid. Hoe communiceert de
Senaat zich vandaag een plek op de*

«Structurele belangstelling voor wat in het parlement gebeurt? Ik vrees dat geen enkel parlement in dit land dit nog krijgt.» Peremans, sinds 1994 informatieambtenaar van de Senaat, is scherp in zijn analyse. «De media zijn compleet gecommmercialiseerd. De gemakkelijkste weg om winst te maken is zoveel mogelijk mensen te bereiken. En de mens van vandaag leeft snel en overhaast; hij wil vlug gemakkelijke, bijna hapklare informatie zonder al te veel duiding of context en als het even kan dan ook nog liefst op een plezante manier gebracht. De opiniepers is dood.»

Paradox

Zonder de media bestaan politicus en parlement niet. De media zijn het bindmiddel bij uitstek tussen het beleid en de bevolking. Peremans verwijst naar een rapport dat

toenmalig Senaatsvoorzitter Frank Swaelen in 1994 voorlegde op een Conferentie van Parlementsvoorzitters van de Raad van Europa. «Waar de media lang gewantrouwd en daarom buiten werden gehouden als vervelende pottenkijkers en ongecontroleerde 'vierde' macht, blijken de media, nu het parlement eindelijk naar meer openheid streeft, nog amper geïnteresseerd te zijn in het parlement», zo luidde de analyse. De agenda-setting van de media laat zich niet meer door de politiek bepalen. Peremans: «Je moet een aantal evoluties naast elkaar durven zetten. De staatshervorming bracht het tweekamerstelsel - met Kamer en Senaat - naar een formule waarbij thans maar liefst zeven parlementen actief zijn in dit land. De regering als uitvoerende macht en - ik durf er

uitdrukkelijk naar verwijzen - de technocratie worden steeds belangrijker. Daarnaast cirkelen rond het parlement - als bakermat van de democratie - een groeiende reeks parallelle overleg- en besluitvormingsmechanismen, inclusief hun lobbyisten, die de macht van het parlement uithollen en het parlement dreigen te herleiden tot een stemmachine. Je moet al blind zijn om dit niet te zien. Hoe meer België daarbij nog het unitaire gewaad aflegde, hoe meer ook dossiers van de Senaat wegvloeiden. Zelfs het pure tweekamerstelsel op federaal niveau behoort tot het verleden. De Senaat profileert zich sinds de jongste grondwetsherziening ook als reflectiekamer en wil een ontmoetingskamer zijn tussen de federale overheid en de deelgebieden.»

Balkanisering

Méer parlementen en minder macht voor het parlement: het is één zijde van het verklaringsmodel waarom de Senaat uit beeld verdwijnt. Maar ook langs mediazijde traden forse veranderingen op. De tijd dat elke krantentitel z'n geaccrediteerde parlementaire verslaggever had, is in de feiten reeds lang voorbijgestreefd. Peremans: «Vroeger kon je je beperken tot de klassieke Wetstraatpers. Vandaag lees je boeiende politieke interviews in Humo en P-Magazine en ook op televisie worden politieke uitspraken lang niet alleen meer gelanceerd in De 7de Dag, maar eveneens in tal van zogenaamde infotainment-programma's. Daarbij komt dat de politieke redacties eigenlijk worden afgebouwd. Het aantal journalisten dat zich bezig houdt met de politieke berichtgeving vermindert voortdurend. In alle media. Er is daarentegen een implosie aan journalisten en media die de politiek niet meer dagelijks en van dichtbij volgen. Sommige journalisten - werkend op een a-politieke redactie - hebben zelfs moeite om het onderscheid tussen de diverse parlementen in dit land juist te situeren. Je kan

hen dit niet eens kwalijk nemen.» Het rapport-Swaelen had het over het (weg)filteren van de parlementaire informatie door de gecommmercialiseerde media. Vier criteria zijn doorslaggevend: naast de actualiteitswaarde weegt men op basis van criteria als dramatisering (inclusief de encensering), entertainment (elke fractie heeft z'n 'enfants terribles') en personifiëring (wat toelaat complexe problemen eenvoudig voor te stellen).

Eigen schuld?

Zijn de politici niet zelf de grootste kapers op de kust? De toppolitici hebben het parlement niet meer nodig om de burger te bereiken. Velen presenteren zich direct via de media aan de kiezer, vaak zelfs los van hun parlementair mandaat. Democratie wordt emocratie via de telecratie. De kijker/kiezer is een makkelijke klant die het medium zelf als publiek forum bij uitstek ervaart. «Klopt», zegt Peremans, «Maar ook hier moet je de oorzaken bekijken. De commercialisering van de media zet de deur open voor het optreden van de politicus die zo ook meteen B(ekende) V(laming) is of wordt. De kijkcijfers van de amusementssector enten zich op de politieke wereld. En vervolgens komen mensen van de amusementssector zelf over naar de politiek. Af en toe ontpoppen deze vedetten zich tot interessante politici; af en toe ook niet.»

Pro-actief persbeleid

Peremans' stelregel is dat de Senaat pro-actief naar de media moet gaan. «Je moet het parlementaire product in zekere mate durven aanpassen aan de media. Ik pleit er niet voor om de media te geven wat ze willen, maar wel om correct rekening te houden met de media en het werk af te stemmen op de wetmatigheden die er vandaag gelden. Laat ons in de Senaat geen belangrijke interpellaties of vragenurtjes houden om 19 uur 's avonds. Beperk de tussenkomsten in de plenaire vergadering, hou ze korter, laat niet toe dat de vraagsteller in het parlement z'n boterbriefje komt aflezen. Geef elke fractie al bij het begin van het debat kort de tijd om de hoofdlijnen

van haar inbreng in het daaropvolgende debat uiteen te zetten.» Of z'n advies gehoor vindt? «We signaleren de politici wat de noden zijn en wat de persmensen ons komen zeggen. Wil men niet volgen, dan hebben we daar niet direct greep op. We zijn ambtenaren. Onze contactpersoon is de Voorzitter van de Senaat en het College van Quaestoren, zeg maar het dagelijkse bestuur van de instelling.»

Peremans is informatieambtenaar, géén woordvoerder van de Senaat. «Met 71 senatoren heeft de Senaat meteen ook 71 echte woordvoerders. Bellen journalisten met de vraag om achtergrondinformatie, dan probeer ik hen zo evenwichtig mogelijk een en ander te vertellen. Maar als ambtenaar moet je daarin voorzichtig en uiterst correct zijn. Meestal gaat het om verduidelijking bij de timing van wat op de agenda staat: hoe ver staat het met een bepaald voorstel, wat is de procedure, enz. Het College van Quaestoren denkt er nu aan om een abstract te laten maken met in een vijftal lijnen de

inhoud van de bespreking binnen elke commissievergadering. Die abstract zou dan via e-mail naar alle redacties kunnen gaan. Op dit ogenblik wordt ook het debat gevoerd over een grotere (gedeeltelijke) openbaarheid van de commissievergaderingen.»

Ligt een hernieuwde samenwerking met de media in het vooruitzicht? «Dit is moeilijk te zeggen. Vroeger hadden de media vaak een «gemiddelde belangstelling» voor wat in de Senaat gebeurde. Nu kennen we topmomenten, maar ook enorme dalen. Soms willen we informatie naar buiten brengen, maar slagen we daar - ondanks alle geleverde inspanningen - niet in. Op andere ogenblikken moet je de pers bijna afslaan als vliegen. Eén sensationele onderzoekscommissie en je hebt een topbelangstelling. Ook dit is tekenend voor een gecommmercialiseerde pers.»

Politieke marketing

«Slotsom: je krijgt journalisten die zich slechts af en toe voor het parlement interesseren én je krijgt meer en meer programma's en media (titels, radio en tv-netten, portaal-sites, ...) die zich slechts af en toe voor het parlement interesseren. Verslaggeving is een vrije markt geworden, met vraag en aanbod. Journalist x van krant y interesseert zich misschien enkel voor het luik z van de ganse Senaatswerking. Als informatieambtenaar moet je het product dus gaan opdelen in segmenten en met je product naar een bepaalde niche gaan. Politieke marketing komt dichtbij. De job wordt moeilijker, intenser en vergt een grotere inzet dan vroeger toen alles volgens voorspelbare, zichzelf herhalende klassieke patronen liep.»

Peremans benadrukt het belang van het aanbieden van voldoende faciliteiten om de pers in alle onafhankelijkheid te kunnen laten berichten over de Senaat. «We overwegen een geschikte interviewruimte in te richten en de perszaal te moderniseren. Er komt op de website een dagelijkse infoflash met opsomming van de belangrijkste gebeurtenissen. We

overwegen zelfs om zelf tv-beelden aan te bieden aan de tv-stations en op onze eigen website. In Frankrijk richtte de Senaat zelf een eigen tv-net op.» De voorbije zomer dacht Senaatsvoorzitter Armand De Decker luidop aan dit model. Hij suggereerde toen de oprichting van een zogenaamd thema-net 'Democratie'. Een voorstel dat op z'n minst budgettair niet zo voor de hand ligt.

«Praatbarak»

Informatieambtenaar Peremans opereert binnen de afdeling Public Relations van de Directie Protocol en Externe Betrekkingen. Hamvraag is hoe je communiceert voor een instelling die herhaaldelijk het nieuws haalt door pleidooien van de eigen leden voor de afschaffing van de instelling? Zo gaven twee senatoren er in een geruchtmakend Humo-interview (3 oktober 2000) nog een forse lel op. Een citaat van beiden: «Ik vind het echt de moeite niet meer om de Senaat zoals hij nu werkt, nog in stand te houden. Ik ga zelfs niet meer naar de commissievergaderingen» en «Ik prijs me ook bijzonder gelukkig dat ik in de Senaat mijn dagen niet hoeft te vullen. Je kunt daar geen debat op niveau meer voeren.» Peremans: «Onze opdracht is te werken voor de Senaat. We proberen de instelling te «verkopen», te wijzen op het nut ervan en op de functie die de instelling vervult. Het is vanzelfsprekend zo dat een pleidooi door de eigen leden voor de afschaffing van de instelling ons punten kost. Als we door ons werk tien stappen vooruit zijn gegaan, wel dan gaan we bij dergelijk mediagebeuren opnieuw een aantal stappen achteruit. Ik ben ervan overtuigd dat we alleen op lange termijn kunnen werken.»

De Senaat mag dan al het beeld hebben van een wat bestofte, van de buitenwereld afgesloten instelling, er wordt hard gewerkt aan de public relations van de Hoge Vergadering. Peremans: «Het tijdschrift van de Senaat wordt momenteel drie tot vier maal per jaar op ruim 33.000 exemplaren gratis verspreid. We wijzen in het blad op

de meerwaarde die de Senaat op een aantal terreinen biedt. Het blad van 40 bladzijden is geen pure goed of slecht nieuws-show. De verschillende stemmen komen aan bod. Bij bespreking van bepaalde voorstellen maken we de voor én tegens duidelijk, we melden hoe de bespreking in de Kamer liep en hoe het voorstel in de Senaat werd behandeld. Het blad gaat vooral naar leraars en sowieso naar alle scholen. Heel wat leraars vragen ons 20 of 30 nummers van het blad omdat er in de klas tijd wordt vrijgemaakt voor een bespreking ervan. Dit soort enthousiasme klinkt ons als muziek in de oren.»

Jaarlijks is de Senaat ook een verzamelpunt voor duizenden bezoekers. Per jaar zijn er ruim 40.000 deelnemers aan groepsrondeleidingen (waarvan de helft scholen met middelbare scholieren) en komen nog eens 10.000 mensen langs bij opendeurdagen (21 juli, Open Monumentendag, Scholierenparlement, enz.) of voor tribunebezoeken tijdens plenaire vergaderingen. Peremans wil geen «kijkcijferrace» met de andere parlementen. «We moeten vooral kwalitatief gaan werken, en meer doelgroepgericht naar opinieleiders toe gaan. Leraars zijn een zeer belangrijke groep: zij komen in contact met jongeren én hun multiplicatoreffect ligt zeer hoog. Voor onderwijsmensen worden speciale dagen georganiseerd (vb. Klasse-dagen).» Sinds kort kan men ook terecht in een 'Parlementswinkel' (Leuvenseweg 13, 1000 Brussel). De

bezoeker vindt er alle publicaties van Kamer en Senaat, alsook enkele parlementaire gadgets, en kan er vrijuit surfen op de diverse databanken van de beide federale Kamers.

www.senate.be

Hét paradepaardje van de Senaat is zonder twijfel de website. Reeds in 1995 nam de Quaestuur de optie om het internet als hoeksteen te zien van het nieuwe communicatiebeleid van de Senaat. Een eerste versie van de site had een beperkt aanbod van informatie over de instelling, zijn samenstelling en een overzicht van de schriftelijke vragen. Anno 1995 was de Senaat meteen wel een van de internet-pioniers onder de Europese assemblees. Anno 2001 biedt de site iedere burger een directe en integrale toegangspoort tot de databanken met gedetailleerde en actuele informatie over de parlementaire activiteiten, publicaties en dossiers.

Peremans: «De site werkt met een matrixstructuur. Er is geen eenheidsproduct, maar elke bezoeker kan via een keuze uit vijf identiteiten binnenvallen. Men kiest een van de vijf ingangen: parlementsliden en hun medewerkers, burgers, journalisten, rechtsbeoefenaars op zoek naar juridische informatie en tenslotte studenten, leerkrachten en leerlingen. Binnenkort worden deze vijf doelgroepen na een evaluatie wellicht herleid tot drie. Elke doelgroep heeft een eigen pad doorheen het totale informatieaanbod. Voor de verschillende doelgroepen wordt de informatie dus telkens anders weergegeven. Men kan starten met een visueel sterke identiteit die dus tekstueel arm is, of omgekeerd, van een tekstueel rijke en visueel arme identiteit. Alle informatie is wel toegankelijk voor iedereen. Enkel het toegangspad of de voorstelling van de informatie kan verschillen. Kom je binnen als Jan Modaal, dan kan je onderweg vlot van identiteit wisselen. Er zijn geen exclusieven: je kan voortdurend overstappen en teruggaan. Een sterk dynamische en database-gedreven site moet dit mogelijk maken.»

E-weetjes

Senaat: www.senate.be

Kamer: www.dekamer.be

Vlaams Parlement: www.vlaamsparlement.be

Brusselse Hoofdstedelijke Raad:

www.parlbru.irisnet.be

Waalse Gewestraad: parlement.wallonie.be

Franse Gemeenschapsraad: www.pcf.be

Raad van de Duitstalige Gemeenschap: www.rdg.be

Europees Parlement: www.europarl.eu.int

Voor een overzicht van buitenlandse parlementaire websites :

<http://www.polis.net/parliam.html>

<http://www.polisci.umn.edu/information/parliaments/index.html>

Hoewel de huidige versie van de site pas begin 2000 werd gelanceerd, leven al nieuwe plannen. «Het zoekformulier moet verbeterd worden. Het huidige model is sterk en werkt perfect, maar is nog veel te ingewikkeld voor de doorsnee bezoeker van de site. Daarnaast wordt gedacht aan de mogelijkheid tot het nemen van een e-mailabonnement met nieuws uit een bepaalde commissie die de abonnee bijzonder interesseert, een kinderrubriek en discussiefora. En, zoals reeds gezegd, komt op de site ook dagelijks een info-flash, met de belangrijkste gebeurtenissen van de dag.»

Discussieforum

Ziet Peremans in een discussieforum op het internet geen aantasting van de indirecte democratie? «Nee. Via het internet kunnen mensen betrokken worden bij het politieke leven. Als je de mensen kan garanderen dat een debatforum méér is dan een vuilnisbak waar ze even hun ding kwijt kunnen, maar dat hun reacties naar de senatoren worden doorgestuurd, dan is dat prima. Het is een concrete verruiming van de contactmogelijkheden tussen de bevolking en haar vertegenwoordiging in het parlement.»

De Senaat startte ook als eerste met het rechtstreeks uitzenden van beeld van de openbare vergaderingen via het internet. Zo werd in oktober 2000 de openingsvergadering én de federale beleidsverklaring van Eerste-Minister Guy Verhofstadt on line de wereld ingestuurd. «Real audio en real video is op vandaag nog een niche-verhaal. Als 200 mensen kijken is dat een succes. Maar je hebt het audio- en videogegeven nodig om je website attractiever te maken. Probleem is de techniciteit van de opnames. De vaste camera in de plenaire vergadering is technisch achterhaald en beantwoordt al lang niet meer aan de norm.»

Met VRT en RTBF wordt opnieuw gepraat over het opstarten van een specifieke eigen parlementaire rubriek. Peremans: «De VRT heeft plannen om - ietwat gespiegeld aan het Nederlandse «Den Haag Vandaag» - elke week op Canvas drie kwartier nieuws te brengen over het parlementaire werk. Op RTBF zou het gaan om een dagelijks programma van twaalf minuten, dat elke dag voor het avondnieuws op antenne zou komen.». De voorbije maanden zond de RTBF reeds alle hoorzittingen uit van de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Zaken met betrekking tot het debat over euthanasie. Afwachten wat de nieuwe plannen brengen. Het op antenne brengen van het mondeling vragen uur op dinsdagmiddag in de Nederlandse Tweede Kamer haalde in 1999 bijvoorbeeld een gemiddelde kijkdichtheid van 60.000 kijkers.

Pionierswerk

Public relations en persbeleid: de opdracht voor de ploeg rond Peremans is niet gering. De eigenlijke PR-afdeling is eerder krap beschaft: 2 ambtenaren, 1 secretaresse, een halftijdse klerk voor het dagelijkse persoverzicht en een 10% tijdbesteding voor een medewerker aan het tijdschrift. De afdeling Protocol en Onthaal is iets ruimer bemand: 3 ambtenaren en 3 secretaresses, 1 opsteller en 6 gidsen. Zij zorgen voor het onthaal van de bezoekers en het volledige protocol - in een land met heel veel buitenland - bij de ontvangst van officiële

buitenlandse regerings- of parlementaire delegaties.

Géén museum

Tel alle bezoek- en contactcijfers even samen en je komt tot een aardig resultaat. Peremans: «Soms ben ik bang voor net iets te veel toerisme in het parlement. Als burgers komen zien naar een fraai neoklassiek monument zitten we

fout. Laat ze dan inderdaad naar een museum gaan. De Senaat is geen museum, maar een levend parlement. De boodschap is dat men even moet nadenken over democratie, parlement en politiek. Wie naar huis gaat, moet meer meehebben dan dat het hier «schoon» is. De taak van een informatiedienst is niet de mensen te overtuigen, maar wel om hen rustig alle argumenten voor en tegen te geven, zodat ze gewapend zijn zelf hun mening te vormen. Dat «even nadenken» is het begin van alle werk tegen de heersende politieke apathie. Dat mensen al eens stemmen op protestpartijen of extreme partijen is niet het grootste gevaar. Het kernprobleem is dat ze zo onverschillig zijn. We moeten mensen duidelijk maken dat het parlement bezig is met dingen die concreet ingrijpen op het leven van elke dag, met dossiers die heus niet zo ver van het bed van de burger staan. Want die verdomde sluipende onverschilligheid maakt alles dood.»

Nico Moyaert

Deze bijdrage verscheen eerder in het Marketingjaarboek 2001.

Senaat

1009 Brussel

Dienst Public Relations

Tel. 02/ 501.73.37 - fax 02/ 501.72.16

e-post: info@senate.be

Het jaarverslag 2000-2001 van de Dienst Administratieve Vereenvoudiging (D.A.V.)

*Op 30 juli laatstleden stelde
de Dienst Administratieve
Vereenvoudiging zijn jaarverslag
2000-2001 voor. Dit jaarverslag
is het tweede sedert de Dienst,
samen met zijn Sturingscomité,
in 1999 werd opgericht bij de
Diensten van de Eerste Minister.
Het heeft betrekking op het
werkjaar 1 juni 2000 - 31 mei
2001. De Regering heeft er op
de Ministerraad van 19 juli 2001
kennis van genomen.*

Het verslag werd opgedeeld in twee delen. In het eerste deel worden de fundamentele om administratieve vereenvoudiging te kunnen realiseren beschreven. Een globale aanpak van de problematiek eerder dan versnipperde en losstaande acties (daar waar vroeger het accent op de vereenvoudiging van formulieren lag) staan hierin centraal. De verbetering van de kwaliteit van de regelgeving, klantgerichte en performante overheidsdiensten, het operationaliseren van de e-government omgeving en een doelgerichte communicatie vormen de bouwstenen van deze aanpak. Die fundamentele zijn immers onontbeerlijk om een structurele, duurzame en vooral merkbare vermindering van de administratieve lasten voor ondernemingen te garanderen.

Het tweede deel van het verslag gaat dieper in op een aantal elementaire vereenvoudigingsdossiers waarvoor de DAV de inhoudelijke en functionele analyses voor zijn rekening nam en concrete voorstellen formuleerde. Het gaat meer bepaald om het gebruik en de implementatie van het uniek ondernemingsnummer, de startersproblematiek en de vereenvoudiging van de statistiekomgeving.

Het luik «de DAV in actie» biedt een volledig overzicht van de voortgang in de uitvoering van het jaarprogramma en van de adviezen die het Sturingscomité over de vereenvoudigingsvoorstellen uitbracht. Om een efficiënte opvolging van de uitvoering van die voorstellen te verzekeren stelt de DAV iedere trimester voor de Ministerraad een inventaris op met de stand van zaken. Tijdens de Ministerraad van 19 juli werden de Regeringsleden trouwens verzocht om zo snel mogelijk uitvoering te geven aan de voorstellen van het sturingscomité en de DAV.

Ten slotte inventariseert het verslag ook alle punctuele vereenvoudigingsacties voor ondernemingen die de Regering nu al realiseerde : een reeks vereenvoudigingen in de telecomsector, de afschaffing van het statistiekluik in de RSZ-aangifte, de afschaffing van de verplichting van alle werkgevers om een kopie van de Kruispuntbankwetgeving bij te houden, het optrekken van de drempels om een verkort schema voor de jaarrekening in te dienen, gevoelige vermindering van de te verstrekken gegevens in de enquête naar de arbeidskosten door gebruik te maken van bestaande administratieve bestanden, enz...

De Regeringsprojecten die nog op stapel staan werden uiteraard nog niet in die inventaris opgenomen. Het betreft o.m. de elektronische BTW-aangifte, de elektronische werfmelding, de multifunctionele aangifte in de sociale zekerheid en verschillende projecten inzake de rationalisering van de gegevensinzameling voor statistiekdoeleinden.

Een greep uit het jaarverslag... «De Methodologie»

Administratieve vereenvoudiging en betere regelgeving zijn aspecten van goed bestuur waarop het overheidsbeleid getoetst wordt. De methodologie moet dan ook een manier van werken en denken aanreiken, die er toe leidt dat beleidsopties zó gerealiseerd worden dat ze zo weinig mogelijk lasten meebrengen, zowel voor de ondernemingen, de burger als de overheidsadministratie zelf.

Uitgangspunten

De te bereiken beleidsdoelstelling is belangrijker dan het bestaande of te ontwikkelen wettelijk kader.

De «klant» staat centraal en niet de administratieve organisatie.

«Regulatory management» vormt een continu proces.

Invalshoeken

De methodologie:

- moet zowel kunnen gebruikt worden bij het uitwerken van nieuwe regelgeving als bij de projectmatige evaluatie van **bestaande** regelgeving
- moet **alle mogelijke instrumenten** omvatten die ter beschikking staan van overheidsdiensten om de beleids-doelstellingen, inclusief deze inzake administratieve vereenvoudiging, te realiseren: juridische instrumenten, e-government, organisatie, procesreorganisatie, communicatie, enz.
- vormt een **managementstool** die ter beschikking gesteld wordt van alle overheidsdiensten en waarvan het gebruik wordt aanbevolen, maar niet verplicht.

Concreet zal er gewerkt worden met verschillende checklists, die naargelang de specificiteit van het te onderzoeken item of de fase waarin het project zich bevindt, kunnen gebruikt worden. Bijvoorbeeld: impactfiche, checklist betere regelgeving, organisatie en handhaving, enz.

Ook de **transparantie** van het overlegproces, zowel in de fase van de beleidsontwikkeling als in de eindfase op basis van ontwerp-teksten, krijgt bijzondere aandacht.

Het eindresultaat vormt een «**werkdokument**» dat de politieke verantwoordelijke - en in een volgende fase de proceseigenaars - moet toelaten op een transparante en gemotiveerde

wijze beleids- of management-beslissingen te nemen, rekening houdend met alle onderzochte elementen en in het bijzonder met de impact op de administratie-velasten opgelegd aan ondernemingen en burgers.

De Boordtabel Administratieve Lasten (BAL)

tenslotte wordt een **monitoringsysteem**. De indicatoren betreffende administratieve lasten moeten toelaten enerzijds prioriteit te geven aan die processen die het zwaarst wegen op ondernemingen en burgers en anderzijds de resultaten van de vereenvoudigingsprojecten te evalueren.

Op basis van de ervaring opgedaan in het eerste jaar, werkte de DAV een eerste ontwerp van methodologie uit. Dat ontwerp werd op 15 maart 2001 gepresenteerd aan het netwerk van de vereenvoudigings-ambtenaren. Het wordt nu uitgetest op een aantal concrete dossiers.

Voorbeeld van een checklist

Organisatie en handhaving

- Behoort een pro-actief optreden tot de mogelijkheden ?
- Welke onderdelen van de procedure kunnen worden geschrapt of vereenvoudigd ?
- Kunnen bepaalde procedures niet parallel i.p.v. opeenvolgend worden georganiseerd ?
- Brengen alle formaliteiten, adviezen, machtigingen, goedkeuringen, enz., een reële meerwaarde met zich mee ?
- Kunnen eventuele dubbele gebruiken niet worden geschrapt ?
- Kan er een ultieme termijn worden vastgesteld waarbinnen een advies, machtiging of goedkeuring moet worden gegeven ?
- Kan de termijn waarbinnen een nieuwe machtiging of vergunning moet worden aangevraagd niet verlengd worden ?
- Zou het opstarten van een e-government project een oplossing kunnen bieden ?
- Kunnen de vaardigheden van de personeelsleden belast met de toepassing niet via een vormingsplan worden verhoogd ?

- Kunnen de controles niet selectiever gemaakt worden, meer gericht op dat deel van de doelgroep waarover veel klachten zijn of waar een vermoeden van fraude bestaat ?
- Bestaan er geen overlappings met andere controlediensten en kan ter zake geen samenwerking overwogen worden ?
- Beschikken deze diensten over voldoende middelen om hun controles op een efficiënte wijze, zonder overlast voor de doelgroep, uit te voeren ?

De nabije toekomst

Op vraag van de Minister van Ambtenaren-zaken en Modernisering, worden de instrumenten

uit de methodologie nu verwerkt tot een globaal «ex-ante, ex-nunc, ex-post evaluatiesysteem» voor de overheidsdiensten.

Dit evaluatiesysteem zal ingebed worden in de nieuwe structuren die door het Copernicusplan

werden uitgetekend. Tegelijkertijd zullen ook de verantwoordelijkheden van de verschillende actoren in dit systeem vastgelegd worden.

Vooraf de proceseigenaars krijgen een specifieke rol toebedeeld. Zij zijn immers de ambtenaren die zullen belast worden met het uitvoeren van de business process re-engineering van de door hen beheerde procedures en het nut moeten inzien van de hiertoe aangereikte instrumenten.

Deze werkwijze moet er op termijn toe leiden dat «administratieve vereenvoudiging» niet langer als de eigendom wordt beschouwd van één horizontale dienst en van één ambtenaar per overheidsdienst, maar een bezorgdheid wordt van iedere ambtenaar en iedere overheidsdienst.

Weldra aanzienlijk meer vrouwen in topfuncties in het Vlaams ministerie ?

Het zijn boeiende tijden op het Vlaams ministerie. Door de nakende reorganisatie liggen er plots ongelooflijke kansen voor het grijpen om het doelgroepenbeleid te verankeren. De Vlaamse regering wil een personeelsbeleid voeren dat resulteert in een divers personeelsbestand. Deze beleidskeuze steunt op twee belangrijke pijlers:

-Een betere dienstverlening aan de Vlaamse burger: De samenwerking tussen mensen van verschillende sekse, origine, leeftijd, achtergrond en mogelijkheden verhoogt het innovatief vermogen van de organisatie.

-Een voorbeeldfunctie t.a.v. andere werkgevers: De Vlaamse regering kan moeilijk eisen dat privé-werkgevers tewerkstellingsmogelijkheden bieden aan risicogroepen op de arbeidsmarkt terwijl ze dit zelf niet waarmaakt binnen haar eigen administratie.

Elke minister zal in de toekomst met een topambtenaar een beheersovereenkomst afsluiten. In deze overeenkomst zal worden aangegeven wat er van de topambtenaar wordt verwacht en welke middelen hij/zij krijgt om dit te realiseren. Wanneer er een akkoord is over de inhoud van de beheersovereenkomst krijgt de topambtenaar een mandaat voor een bepaalde periode. Op emancipatiezaken dromen wij nu al luidop over de **duidelijk meetbare doelstellingen die de Vlaamse ministers kunnen opleggen aan deze topmanagers inzake een evenredige vertegenwoordiging van alloctonen, personen met een handicap en vrouwen.**

Maar, vooraleer we aan de concrete invulling van die beheersovereenkomsten beginnen zal de Vlaamse regering eerst een aantal belangrijke beslissingen nemen over wie in aanmerking komt om zo'n mandaatfunctie op te nemen. Deze beslissingen kunnen de doorstroom van vrouwen aanzienlijk bevorderen of status quo houden. Hoezo hoor ik u denken: ze gaan toch dezelfde eisen stellen voor mannen en vrouwen ? Eén van de grote valkuilen bij het voeren van een personeelsbeleid is denken dat «gelijke eisen» resulteert in «gelijke kansen». Een bekend voorbeeld hiervan is de ervaringseisen zo hoog leggen dat enkel een kleine groep topambtenaren hieraan kan voldoen. Zo krijg je - met een zogenaamde 'objectieve' norm - het resultaat dat de groep potentiële kandidaten voornamelijk uit mannen bestaat. Naïef is diegene die dan nog gelooft dat dit na een verdere selectie zal resulteren in een meer evenwichtige vertegenwoordiging. Het is dus een uitdaging voor de organisatie om van bij het basisconcept van de mandaatfuncties rekening te houden met wat men wil bereiken: geres-

ponsabiliseerde mannelijke én vrouwelijke topmanagers.

De volgende elementen zijn erg belangrijk om dit doel te bereiken:

1. De **beheersovereenkomsten moeten gerealiseerd kunnen worden door een topambtenaar met zorgtaken.** Dit is niet gewoon terug te brengen tot een zaak van persoonlijke organisatie. Aan een teveel aan verantwoordelijkheden en opdrachten kan het beste timemanagement niets verhelpen.
2. Bij het vaststellen van de instapvoorwaarden moet gezorgd worden voor een evenwicht tussen mannen en vrouwen in de groep van potentiële kandidaten. Dit kan gerealiseerd worden door bvb. vooral eisen inzake competenties te stellen, eerder dan lange ervarings-eisen. Het is ook belangrijk dat deze worden getoetst door een organisatie die voldoende genderexpertise heeft.
3. Indien een jury de kandidaten screent is het belangrijk dat er ook hier een **evenwichtige vertegenwoordiging** bestaat tussen de geslachten en dat er **genderexpertise** aanwezig is. Dit betekent dat de samenstelling van deze groep best op basis van competenties en expertise gebeurt, eerder dan op basis van functie-niveau.
4. Indien er tijdens de selectieprocedure adviezen worden verstrekt aan de ministers over de sterkte van de kandidaten is er een decretale verplichting om bij de samenstelling van deze **adviesraad** rekening te houden met een **evenredige vertegenwoordiging** (maximum 2/3 leden van hetzelfde geslacht).

En quota invoeren ?zou dat niet helpen, hoor ik u vragen. Het is bepaald grappig om vast te stellen dat we in België geen enkel probleem hebben met quota als het gaat over «taal». Als het gaat over de verhouding mannen/vrouwen is er altijd wel iemand die roept «jamaar ze moeten toch bekwaam zijn». Ik heb zelf nogal een dubbel gevoel bij quotasystemen. Aan de ene kant is het de manier om snel iets aan de ongelijke vertegenwoordiging te doen. Maar het is geen cadeau dat je als vrouw de rest van je carrière moet horen dat je er bent geraakt door afspraken inzake evenwichtige vertegenwoordiging en niet op basis van je competentie.

Zelfs als je de quota - optie niet weerhoudt zijn er genoeg andere maatregelen die een evenwichtige vertegenwoordiging kunnen versnellen. Zo lijkt het mij een element van goed management om, als je twee kandidaten met dezelfde competenties voor

je hebt, te kiezen voor die persoon die tot de ondervertegenwoordigde groep behoort.

Andere ondersteunende maatregelen om vrouwen sneller te laten doorstromen zijn

- het creëren van een «fond» met voldoende vrouwen net onder deze topfuncties.
- het opzetten van loopbaantrajecten voor vrouwelijke high potentials naar dergelijke topfuncties (mentoring-projecten).

Topambtenaren hebben een zeer zichtbare functie, zowel binnen als buiten de organisatie. Een onderzoek naar de participatie van vrouwen in hogere functies in de Rijksdienst in Nederland leert dat geloofwaardigheid en vertrouwen noodzakelijke voorwaarden zijn voor benoemingen in topfuncties. Voor vrouwen zijn vertrouwen en geloofwaardigheid moeilijker te verwerven dan voor mannen. Niet omdat ze minder bekwaam zijn, maar omdat vrouwen in topfuncties nog niet vanzelfsprekend zijn.

De beslissing over deze mandaatfuncties wordt genomen door een Vlaamse regeringsploeg die bestaat uit vrij jonge mannelijke én vrouwelijke ministers met zorgtaken. De kans is dan ook groot dat er een systeem wordt goedgekeurd dat alle mogelijkheden in zich draagt om tot een evenwichtige situatie te komen op de hoogste niveaus in de organisatie. Het feit dat vrouwen de kans krijgen zich op deze niveaus waar te maken kan een positieve invloed hebben op het vertrouwen van de organisatie in vrouwelijke topambtenaren én op het zelfvertrouwen van al die vrouwen met de ambitie en de competenties om naar deze posities door te groeien.

San Eyckmans

*Opdrachthouder emancipatiezaken
Ministerie Vlaamse Gemeenschap*

A vélo dans la ville

*La circulation automobile dégrade
fortement la qualité de la vie
urbaine : pollution de l'air, bruit,
embouteillages, stress, accidents,
perte d'espaces... En ville, ce n'est
plus «ma voiture, ma liberté» mais
«ma voiture, mon boulet» : difficile
d'avancer et de se garer !*

*Selon l'OMS, la pollution due aux
voitures tue davantage que les
accidents de la route.
En ville, plus de 40 % des
déplacements effectués en voiture
font moins de 5 km.
L'homme moderne ne fait pas
suffisamment d'exercice physique
et présente de plus en plus de
risques de développer une maladie
cardio-vasculaire.*

LE VELO: UNE SOLUTION

D'AVENIR

Sain, non polluant, bon marché, vivifiant, relaxant, convivial, peu encombrant, silencieux, rapide, facile à entretenir, accessible de 7 à 77 ans... le vélo présente de solides atouts.

En fait, le plus grand frein à l'utilisation quotidienne du vélo, ce sont les idées reçues.

Mythes et réalités

La météo

«Si c'est pour arriver mouillé, non merci». La météo est l'un des principaux obstacles à l'emploi du vélo. Dans notre pays, il ne pleut pourtant que 4% du temps et la probabilité d'essuyer une averse dans les 10 minutes est à peine de 1%.

Le relief

«Moi je veux bien, mais avec toutes ces côtes...». Il est souvent possible de trouver des itinéraires moins dénivelés. Les vélos actuels ont de nombreuses vitesses et, en grimant à votre aise, ce que vous croyiez être un calvaire se révèle un plaisir ! Vous vous apercevrez aussi qu'avec un peu de pratique, les progrès sont rapides.

Pour ceux qui sont véritablement allergiques aux montées, une autre solution se développe: le vélo électrique. En dessous de 15 km/h, un moteur double la force de pédalage. Ensuite, l'aide diminue progressivement et le moteur s'éteint à partir de 25 km/h. Ce type d'engin connaît un certain succès puisqu'en 1998, 1.700 exemplaires ont été vendus chez nous.

La sécurité

«Rouler à vélo, c'est dangereux. Les infrastructures et le comportement des automobilistes ne sont pas toujours favorables aux deux-roues. Mais les pouvoirs publics commencent à prendre le vélo au sérieux et des améliorations concrètes voient le jour. D'autre part, plus il y aura de cyclistes, plus vite les automobilistes apprendront à partager la route. Pour maximiser votre sécurité,

signalez vos changements de direction, anticipez les mouvements des voitures, roulez avec un bon éclairage,... et bien entendu, respectez le code de la route !

Enfin, le casque est un précieux allié qui peut vous éviter le pire en cas d'accrochage.

Le vol

«J'aurais trop peur de me le faire voler.» 22.000 vélos volés par an ! C'est beaucoup mais saviez-vous que plus de la moitié sont retrouvés ? Le problème est de savoir qui en est le propriétaire. Une solution simple (et gratuite!) est le marquage du vélo : votre numéro national est discrètement gravé sur le cadre. Cela augmente considérablement vos chances de récupérer le vélo dérobé. Quelques conseils pour décourager les voleurs : attachez votre vélo par le cadre, dans un endroit bien visible, avec un solide cadenas (en U de préférence). Il est parfois difficile de trouver un emplacement pour

Pour en savoir plus

Pro Velo asbl
rue de Londres, 15
1050 Bruxelles
tél : 02/502.73.55
E-mail : provelo@skynet.be
<http://users.skynet.be/provelo/>

G.R.A.C.Q. - Groupe de Recherche et d'Action des Cyclistes au Quotidien
15, rue de Londres
1050 Bruxelles
tél : 02/502.61.30
E-mail : gracq@skynet.be
<http://users.skynet.be/gracq>

European Cyclist's Federation (ECF)
15, rue de Londres
1050 Bruxelles
Tél : 02/512.98.27
E-mail : office@ecf.com
<http://www.ecf.com>

son vélo mais cela évolue et de plus en plus de villes aménagent des parkings pour les deux-roues.

La qualité de l'air

«L'air est trop pollué.» C'est indéniable, mais il y a plus de polluants (CO, BTX, NOX...) dans l'habitacle des voitures que dans l'air extérieur ! Le cycliste inhale beaucoup moins de polluants que l'automobiliste, alors qu'il fournit un effort physique et respire plus d'air. Pourquoi ? Les prises d'air d'une voiture se situent à l'avant, près du sol, et aspirent les gaz d'échappement des voitures qui précèdent. Des gaz provenant du réservoir et du pot d'échappement entrent aussi dans l'habitacle.

Le nez du cycliste, lui, est déjà plus haut et puis, le vélo ne connaît pas les embouteillages : il remonte les files et se place devant les autos !

D'autres incitants

Les bienfaits du vélo sont bien réels. En effectuant un effort physique régulier, vous améliorez votre santé, vous évacuez votre stress et c'est toute la collectivité qui en

profite puisque vous ne générez pas de pollution. Et pour achever de vous convaincre...

Fiscalité

Certains employeurs encouragent les personnes qui pédalent pour se rendre au travail (ou pour des missions) et leur remboursent 6 BEF/km (0,148 EUR/km).

RAVeL

En Région wallonne, il existe un réseau constitué de voies ferrées désaffectées et de chemins de halage, spécialement dédié aux usagers lents : le RAVeL. Celui-ci présente une faible déclivité et croise rarement la voirie ordinaire, ce qui le rend idéal pour la pratique du vélo. Voici une excellente opportunité de découvrir votre région !

Site Internet : <http://ravel.wallonie.be>
N° vert de la Région wallonne :
0800/11 901.

Des raccourcis pour les vélos

Plusieurs villes appliquent les SUL (Sens Uniques Limités). Les cyclistes peuvent

ainsi emprunter certains sens uniques, ce qui leur évite de longs détours et augmente la sécurité.

En conclusion

Si la voiture paraît incontournable pour certains déplacements, le vélo est tout à fait compétitif en ville, surtout pour de courts trajets (5 km et même plus). Les transports en commun, la marche à pied, le covoiturage sont d'autres éléments d'une politique de mobilité durable. Une mobilité qui préserve la qualité de la vie en ville, mais aussi celle de la planète, vu que la pollution ne connaît pas de frontières.

Se passer complètement de la voiture est peut-être impossible pour certains d'entre nous mais, comme souvent, mieux vaut agir un peu que ne pas agir du tout. Alors, si vous avez l'occasion d'enfourcher votre bicyclette, ne fût-ce qu'une ou deux fois par semaine, n'hésitez plus...

Imaginez que tout le monde en fasse autant !

«e-Belgium»

Allocution de l'auteur Marc Aelbrecht

Si j'ai écrit ce livre, c'est parce que je craignais et crains toujours que la Belgique ne saisisse pas à temps l'occasion de jouer un rôle dans la société de l'Internet. Chaque nouveau rapport publié confirme notre retard. Il n'est pas encore trop tard mais il est grand temps de redresser la barre et de hisser la grand-voile.

Cela ne signifie pas que l'Internet doit désormais dominer toute notre vie, mais nous pouvons fort bien l'intégrer dans notre vie quotidienne pour améliorer celle-ci. Grâce à l'Internet, nous aurons plus de temps pour faire les choses qui nous tiennent à coeur. L'Internet peut et doit offrir une valeur ajoutée à chacun, même s'il reste pas mal d'obstacles à vaincre. Quoi qu'il en soit, l'Internet sera un catalyseur vers un nouveau type de société, en l'occurrence celle de la connaissance.

Si la Belgique veut participer à l'évolution mondiale qui conduit vers cette société de la connaissance, elle doit impérativement entamer un mouvement de rattrapage. Ce mouvement ne se dessinera pas spontanément. Il suppose des changements en profondeur.

Et en premier lieu, un changement culturel, au sens le plus large du mot «culture». Je cherche à provoquer un changement dans le mode de pensée des chefs d'entreprise et des hommes politiques. À tous les niveaux de notre société, les gens doivent comprendre qu'une révolution mondiale est en marche et que la Belgique ne peut se permettre de rester sur la touche. Le changement sera si rapide qu'il représente un véritable défi pour nous tous.

La Belgique est un petit pays mais cela n'excuse pas son retard. Au contraire! Sa petitesse devrait plutôt l'aider à le résorber. Néanmoins, pour être performants dans la société de la connaissance, nous devons nous défaire de cette mentalité typiquement belge, c'est-à-dire notre esprit de clocher.

Les personnes qui m'ont convaincu d'écrire cet ouvrage auraient aimé voir en sous-titre «Un plan en dix points pour la Belgique», avec un dernier chapitre donnant en dix commandements la recette d'une politique réussie. Je suis toutefois persuadé qu'il n'est pas bon de résumer un changement social aussi large sous la forme d'un plan en dix points. Une telle démarche risquerait en effet d'inhiber l'imagination et la créativité des nombreux acteurs censés conduire la Belgique vers cette nouvelle société. Mon livre entend plutôt inciter à la discussion. Les leçons que nous pouvons tirer des divers chapitres serviront peut-être de fil conducteur. Je vais à présent récapituler brièvement les principaux faits et points de vue formulés.

Je commencerai par les pouvoirs publics. Ils sont ce qu'on appelle un enabler, c'est-à-dire une instance qui crée des opportunités et sert d'exemple. Le choix de l'e-government doit dès lors être soutenu par l'ensemble du gouvernement. La nomination d'un e-minister pourrait aider sur ce plan. Mais certainement pas autant que la libéralisation de l'infrastructure de communication! Pour moi, c'est là une priorité absolue. Au rayon des autres impératifs, il est capital de combler le fossé numérique dès le départ. L'accès à l'Internet doit être un droit pour tous. Et dans ce domaine, l'enseignement a pas mal de pain sur la planche. Je vais d'ailleurs y revenir.

Dans son rôle d'enabler, le gouvernement doit éviter de régulariser à outrance et de pinailler sans cesse. La vitesse à laquelle la nouvelle économie évolue ne permet plus ce genre d'attitude. Les pouvoirs publics doivent aussi voir par delà les frontières. Car pour la Belgique en particulier, la majeure partie de la

nouvelle économie se joue précisément derrière ces frontières. C'est pourquoi un éventail de services plus large que l'offre des autres pays est indispensable. Cela nous permettra d'embrayer plus rapidement sur le plan macro-économique et de créer un climat attrayant pour de nouvelles entreprises.

La réalisation de projets Internet aussi ambitieux réclame bien entendu des moyens financiers, de la compétence et du temps. Nous ne devons toutefois pas nous contenter de débloquer les fonds nécessaires; une collaboration avec le secteur privé sous la forme de public private partnerships me semble très indiquée. Les syndicats peuvent faire la différence en réfléchissant de manière créative avec les autorités à la manière d'amener l'administration de manière constructive vers la nouvelle économie. Les syndicats ont donc un nouveau rôle à jouer dans la société de la communication.

Deuxième acteur tout aussi critique: l'enseignement. Vu la vitesse croissante à laquelle la société évolue, il est primordial d'apprendre tout au long de sa vie. L'enseignement est à

la société de la connaissance ce que l'énergie est à la société industrielle. L'enseignement peut engendrer un processus de démocratisation où l'usage de l'Internet soit évident pour chacun. Les seuils qui empêchent encore une partie de la population d'accéder à la société de l'information doivent être abaissés. Pour nous permettre de nous défendre dans la société de la connaissance, il nous faut également revoir le contenu, la forme et le financement de l'enseignement en Belgique ainsi que la manière dont il est assuré (via l'e-learning). Là encore, les syndicats peuvent se positionner différemment vis-à-vis de l'ensemble de la population en créant un important stimulant unitaire, en collaboration avec l'industrie et les pouvoirs publics et par delà les clivages traditionnels. Enfin, troisième acteur clé: le monde des entreprises. Pour la plupart d'entre elles, l'Internet présente des opportunités qui sont souvent négligées ou mal estimées. Le propre de l'Internet, c'est qu'il fusionne le temps et l'espace. Une petite entreprise qui a une bonne idée peut ainsi affronter le marché mondial. Une stratégie Internet réussie se caractérise par un leadership efficace, une bonne gestion et une bonne organisation, des compétences affirmées et une utilisation correcte de la technologie. Pour réussir, l'ensemble du processus sous-jacent doit également évoluer à l'unisson. Pour les PME, qui représentent la majorité des entreprises belges, il est recommandé d'adopter une approche par phases. Il faut commencer par l'e-mail et un site web informatif. Puis ce sera au tour des transactions électroniques et de l'intégration avec les fournisseurs, les partenaires et les gros clients.

L'avenir appartient aux entreprises rapides, qui exploitent de manière flexible l'évolution du marché. Pour ce faire, nos chefs d'entreprise doivent dépasser les frontières de leur région et de leur pays. e-Belgium est un livre sans fin ni conclusion contraignante. C'est voulu. Cet ouvrage est un début. Le début d'une nouvelle ère. Une ère de nouveaux défis et de possibilités insoupçonnées. Une ère dans laquelle j'ai pu relever, lors de la rédaction de ce livre, plusieurs exemples de rattrapage en moins de quatre mois. C'est bien car cela confirme que nous sommes bel et bien entrés dans la société de la connaissance. À nous de hisser les voiles. Je souhaite bon vent à la Belgique!

Marc Aelbrecht

e-Belgium - paperback - Uitgeverij Lannoo - ISBN 4416 9

Aanvullende studie: overheidsmanagement en bestuurskunde

*Faculteit van de Economische,
Sociale en Politieke Wetenschappen
& Managementschool SOLVAY
Faculteit van de Rechtsgeleerdheid*

Doelstelling.

De overheden in België hebben meer en meer nood aan gevormde ambtenaren. Aan deze vereiste poogt deze aanvullende opleiding tegemoet te komen.

De aanvullende opleiding (G.A.S.) «Overheidsmanagement en Bestuurskunde» richt zich in de eerste plaats tot ambtenaren en kandidaat-ambtenaren van de federale, gewestelijke en lokale besturen, die een grondige kennis willen verwerven in de juridische, economische, bestuurlijke en politieke facetten van het overheidsoptreden en een beter inzicht willen krijgen in de werking van de overheidsinstellingen. De opleiding is ook een gerichte voorbereiding op de aanwervings- en bevorderingsexamens die door de overheid worden georganiseerd.

Programma

het programma omvat een verplichte stam, keuzeopleidingsonderdelen en een paper

Verplichte stam

- Publiek Management
- Bestuursrecht
- Bestuurswetenschappen
- Overheidsfinanciën
- Juridische Aspecten van het Overheidsoptreden
- Administratieve Contracten
- Bijzondere vraagstukken van Provincie- en Gemeenterecht
- Rechtsbescherming tegenover de Overheid
- Ambtenarenrecht
- Overheidsboekhouden
- Sociologie van Organisatie en Beleid

Keuzeopleidingsonderdelen

De lijst met keuzeopleidingsonderdelen omvat een ruime keuze met opleidingsonderdelen omtrent Europa, (overheids) management en lokale besturen, publiek recht en overheidsfinanciën.

Paper

De paper is een door de auteur eigenhandig geschreven werk waaruit moet blijken dat hij/zij in staat is over het vakgebied dat tot hun studiepakket behoort de wetenschappelijke literatuur te begrijpen en op een logische wijze in een vloeiende tekst weer te geven. De paper omvat ongeveer 30 bladzijden. Van de reeds professioneel actieve studenten wordt een praktijkbreng verwacht.

- het programma kan voltijds of deeltijds gevolgd worden.
- al wie reeds een beroepsactiviteit uitoefent, kan gebruik maken van de praktische faciliteiten die het begeleidingsprogramma voor werkenden of uitkeringsgerechtigde werkzoekenden biedt.

Toelatingsvoorwaarden

Alle houders van een academisch diploma van de tweede cyclus en houders van een eindexamen Hoger Onderwijs 2 cycli (HO2C), worden zonder verdere voorwaarde toegelaten tot het programma.

Voor geïnteresseerden die niet in het bezit zijn van één van bovenstaande diploma's bestaat de mogelijkheid om de studies in Politieke Wetenschappen, afstudeerrichting Bestuurswetenschappen, te volgen.

Andere voortgezette opleidingen

Naast de voortgezette opleiding Overheidsmanagement en Bestuurskunde kunnen ook volgende voortgezette academische opleidingen aan de Faculteit Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen en Managementschool Solvay gevolgd worden.

• Aanvullende studie Beleids- en Bedrijfsinformatica

Deze voortgezette aanvullende academische opleiding heeft tot doel aan de student een gevorderde opleiding in de bedrijfsinformatica te geven. Hierbij ligt de klemtoon op de beheerstoepassingen en het gebruik van de informatica als besluitvormingsinstrument in het management. Het programma is zo samengesteld dat geen voorkennis in de informatica nodig is.

• Aanvullende studie Bedrijfskunde

In deze opleiding wordt aan de studenten met een academische opleiding de mogelijkheid geboden een grondige kennis te verwerven met betrekking tot de voornaamste managementtechnieken, die zowel in profit- als non-profitorganisaties kunnen aangewend worden. De nadruk ligt eerder op de praktische aspecten, hoewel een aantal relevante theoretische elementen eveneens aan bod komen.

• Master in Business Administration

This MBA programme consists of a series of courses geared to new developments in management. The MBA aims to complete an economic or business degree with the specific managerial training that broadens career opportunities and prepares for the business strategies of the future.

• Master in European Integration and Development

The purpose of this one year programme with its two specialisations, 'European Politics and Social Integration' and 'Economic Integration', is to offer students an education of the highest academic standards on problems of the European unification process.

Inlichtingen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL - ESP,
T.a.v. Marc Janssen, pleinlaan 2
1050 Brussel
Tel. 02/629.36.00; Fax : 02/629.36.45 ;
e-mail : mmjansse@vub.ac.be

Bobex & MyPublica

partenaires pour un nouveau service

partners voor een nieuwe dienst

www.mypublica.com

*Voor al uw aankopen beneden de
2,5 Mio BEF kan U werken met
een onderhandelingsprocedure
zonder bekendmaking en gebruik*

maken van

Bobex-overheidsopdrachten !

Pour tous vos achats d'un

montant inférieur à 2,5 Mio

BEF (hors TVA), appliquer la

procédure négociée sans

publicité et utilisez les services

de Bobex !

Overheidsaankopen via het Internet?

De zoektocht naar een geschikte leverancier voor overheidsaankopen van minder dan 62.500 Euro, kan heel wat tijd in beslag nemen...

Het begint vaak met een speurtocht doorheen telefoongidsen of websites. Dan moet u contact opnemen met alle kandidaten, de benodigde documenten doorgeven, geduldig uitleggen wat u zoekt, terugbellen, wachten op offertes, nog eens bellen voor extra informatie, ...

Om deze rompslomp te vermijden en u tijd te besparen, werd het Bobex aanbestedingsplatform opgericht.

De marktplaats helpt de overheidsinstellingen (alsook de privé-bedrijven) bij de aankoop of verkoop van producten en diensten. De bedoeling: institutionele kopers en leveranciers de mogelijkheid geven elkaar via internet te ontmoeten en on line zaken te doen.

Een elektronisch aanbestedingsplatform?

Het principe van het Bobex-platform is eenvoudig: kopers geven hun offerteaanvragen door via internet en leveranciers kunnen hierop on line antwoorden met offertes. Vandaar de benaming 'Marktplaats'.

Met andere woorden, Bobex helpt instellingen, organisaties en bedrijven bij de aan- of verkoop van niet-strategische producten en diensten (zoals b.v. de aankoop van drukwerk, IT diensten,

vertalingen, computer materiaal, kantoormeubelen, promotieartikelen, grafisch design, ...). Hoe werkt het aanbestedingsplatform?

U bent koper en wenst een offerteaanvraag te doen via het Bobex-platform? Makkelijker kan niet:

1. Eerst vult u on line een vragenlijst in, waarin u uw behoeften duidelijk formuleert. Bij deze vragenlijst kunt u eventueel officiële aanbestedingsdocumenten in bijlage voegen (via een 'attachment').
2. De offerteaanvragen worden vervolgens gefilterd en de betrokken leveranciers worden automatisch per e-mail verwittigd.
3. De leveranciers bekijken de offerteaanvraag on line en doen, indien ze geïnteresseerd zijn, on line een offerte.
4. U vergelijkt de verschillende offertes, onderhandelt on line of off line met de leveranciers; u maakt een preselectie en vraagt aan de geselecteerde leveranciers om u offline een copie van de offerte te laten geworden. Daarna beslist u wie de opdracht krijgt.

Na elke transactie kunnen de koper en de leverancier elkaar beoordelen. Aan de hand van deze beoordelingen kan Bobex nagaan of de leden ernstig te werk gaan.

Wat zijn de voordelen van het systeem?

Dankzij de Bobex-marktplaats, bereikt u - als koper - snel en gemakkelijk verschillende gekwalificeerde leveranciers, zonder tijd te verliezen. U hoeft enkel nog de offertes van verschillende leveranciers te vergelijken, en de meest interessante leveranciers te contacteren. Zij vullen dan de gepaste aanbestedingsdocumenten in en u hoeft enkel nog een winnaar te kiezen. Hoe kunt u genieten van al die voordelen?

De site is volledig gratis voor alle kopers.

Leveranciers kunnen een jaarabonnement van 375 euro nemen, maar deze is voorlopig slechts geldig voor bepaalde categorieën van diensten.

Vervolg op blz 50

PUB

Bobex & MyPublica

Welke producten en diensten kunt u kopen of verkopen?

- Computermateriaal (PC's, servers, ...)
- Internet (design van sites of banners, hosting, ...)
- Transport (wagenverhuur, koerierdiensten, vervoer, ...)
- Creatieve diensten (copywriting, grafisch design, ...)
- Kantoor (schoonmaak, automaten, ...)
- Bureau materiaal (kopieermachines, fax, papier, ...)
- Drukwerk (brochures, leaflets, ...)
- Technische diensten (softwareontwikkeling, hardwaresupport, ...)
- Marketing (promotieartikelen, databanken, ...)
- Internationaal (vertalingen, tolkwerk, ...)
- Telecom (telefooncentrales, kabels en netwerken, ...)
- Evenementen (traiteurs, beurzen & conventies, verhuur van materiaal, ...)
- Consulting (finance, organisatie, marketing, ...)

Wie zijn de kopers en leveranciers?

De leveranciers zijn zowel bedrijven als zelfstandigen: meer dan 1.700 leveranciers zijn nu al lid van het Bobex-platform. De kopers zijn zowel overheidsinstellingen als privé bedrijven. De aanvragen zijn zowel kleine als omvangrijke aanbestedingen.

Waag uw kans

Bobex, het eerste elektronisch B2B-aanbestedingsplatform in de Benelux, is een ideale werkinstrument voor bedrijven en organisaties die vaak diensten en producten aankopen.

Via deze service willen wij aankoopverantwoordelijken een marktplaats aanbieden, waar zij efficiënt kunnen kopen en verkopen.

U bent koper? Het Bobex aanbestedingsplatform helpt u snel en gemakkelijk gekwalificeerde leveranciers vinden.

U bent leverancier? Het Bobex aanbestedingsplatform brengt u in contact met nieuwe klanten.

Bobex voor overheid bereikt U via
www.MyPublica.com

E-government conference

Est-il possible de rendre les services publics plus accessibles à l'aide de solutions ICT?

Kunt U de toegankelijkheid van overheidsdiensten garanderen dankzij ICT oplossingen?

18,19 & 20 septembre-september 2001

Introductie tot het concept «e-Government»

Drs. J. Steyaert, Instituut voor de Digitale Overheid, K.U. Leuven

Naar de invoering van een elektronische identiteitskaart, bruikbaar voor het plaatsen van een elektronische handtekening, als een middel om E-government mogelijk te maken.

Dhr. F. Robben, Administrateur-generaal, Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

E-government: elektronische identificatie en digitale handtekening nodig voor een volwaardige dienstverlening?

Dhr. M. Gerrard, deelprojectleider voor het project Nieuwe Generatie Reisdocumenten, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Nederland

Ontdek de visie van het bedrijfsleven ten aanzien van de reglementering van de elektronische handtekening en de PKI-infrastructuur.

Dhr. J. Steenlant, Juridisch Adviseur, VBO

E-government : une priorité européenne

M. L. Briol, Chef-Adjoint, DG Société de l'Information, Commission Européenne

Afin d'établir une stratégie IT optimale, analysez les principaux éléments d'une architecture cohérente et sécurisée d'e-gestion publique

M. L. Van Lier, Principal Consultant, CSC

Internet bij gemeentebesturen : actualisering van informatie én de rol van de Vlaamse Gemeenschap

Dhr. W. Geraerts, PR & Communicatie, Gemeente Lanaken

Administratieve vereenvoudiging en e-Government

Dhr. E. De Pue, Directeur Generaal, Dienst voor Administratieve Vereenvoudiging (DAV/ASA)

L'e-Government en Région Wallonne»

M. Ch. Michel, Ministre des Affaires Intérieures et de la Fonction Publique, Gouvernement Wallon

Bepaal hoe U op efficiënte wijze een elektronische dienstverlening vanuit de overheid kunt verwezenlijken

Mevr. E. De Clercq, Adjunct-Kabinetschef Telecommunicatie, Kabinet Minister Daems

How can you establish and implement telenetworks to optimize the exchange of information between administrations? The case of EUPHIN- European Union Public Health Information Network

Dhr. H. Friza MD MSC, EUPHIN Co-ordinator, European Commission, DG Health and Consumer Protection

Mr. N. Kok, EUPHIN Project Manager, Cap Gemini Ernst & Young

e-government: de overheid dichterbij de burger of wordt de digitale kloof alleen maar groter?

Dhr. W. Van Wolputte, Manager Institutional Relations, De Post

Région Bruxelles: Une ville en réseau

M. H. Feuillien, Directeur Général, Centre d'Informatique pour la Région Bruxelloise CIRB

Case study: Digitale metropool Antwerpen

Dhr. K. Meulemans, verantwoordelijke publieksgerichte functie, Telepolis, Stad Antwerpen

Les TIC, un instrument performant pour la simplification administrative

M. Patrick Staets, Conseiller Economique, Agoria

Comment concevoir un guichet de services publics intégré ? ...un exercice pratique e-gGovernment

INFO

Place: Jolly Hotel - Rue Bodenbroeckstraat, 2/4 - 1000 Bruxelles - Brussel

Dates: 18, 19 & 20 septembre 2001

Prix/Prijzen: Conference + workshop: 1 611,18- EUR VAT excl. / 1 949,53- EUR VAT incl.

Conference: 1 214,55- EUR VAT excl. / 1 469,61- EUR VAT incl.

Réduction - Korting:

5% indien inschrijving via 4Instance

(fax. 02/534 84 41 info@4Instance.be)

of via www.MyPublica.com.

myPublica.com

Overheid maakt dagelijks gebruik van EMC om informatie te bewaren

In de Pensioentoren, bij de Post, de federale politie, het Ministerie van Financiën, Rijksdienst voor Kinderbijslag en Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is het bewaren en gebruiken van digitale informatie erg belangrijk. Net als bij tientallen andere overheidsdiensten maakt men daar dagelijks gebruik van EMC opslagsystemen en -netwerken om informatie veilig te beheren. Dat is niet verwonderlijk; meer dan tweederde van alle kritieke informatie ter wereld wordt op EMC-systemen bewaard.

EMC heeft die belangrijke rol in de informaticawereld te danken aan zijn jarenlange en doorgedreven specialisatie in het bewaren en beheren van informatie. Het bedrijf investeert jaarlijks gemiddeld 1 miljard dollar in onderzoek naar en ontwikkeling van opslagsystemen. Behalve de meest geavanceerde technologie en het wereldwijd marktleiderschap, heeft het EMC vooral de hoogste klantentevredenheid uit de hele branche opgeleverd. Zo iets schept meteen een band van vertrouwen.

Want het productengamma van EMC is volledig afgestemd op al uw potentiële behoeften. Zo werken de opslagsystemen volledig platformafhankelijk en kunnen ze onder meer dan 35 besturingssystemen draaien. Hoeveel verschillende mainframes, UNIX-machines of NT-servers u in uw computerpark heeft, ze kunnen alle gelijktijdig gebruik maken van EMC's opslagtechnologie. Voorts vormt ook de opbouw van uw computer-netwerk geen obstakel. Uw servers kunnen zowel rechtstreeks als via IP of fibre netwerken met de opslagsystemen verbonden worden. En alles aan elkaar verbinden in één groot opslagnetwerk (direct, SAN en NAS samen), kan uiteraard ook.

Software: het belangrijkste onderdeel van een opslagsysteem

De software van EMC voert het rendement van uw opslagnetwerk verder op. Gegevenskopieën op een andere plaats spiegelen (remote mirroring), back-ups nemen zonder het computersysteem stil te leggen, razendsnel gegevens herstellen na uitval van servers, de belasting gelijkmatig en automatisch verdelen over alle elementen van het opslagsysteem of gegevens in realtime afsplitsen om nieuwe toepassingen te testen, zijn een aantal van extra mogelijkheden die software toevoegt. Daarbij hoort ook een centraal gestuurd en geautomatiseerd beheer om uw terabytes aan informatie optimaal en met een minimum aan personeel de baas te kunnen.

Voor advies, een diepgaande behoeftenstudie, planning en installatie kan u terecht bij EMC of een van haar partners: Bull, Compaq, Econocom, Erudict, Fujitsu Siemens Computers, INS, NCR Teradata en Unisys.

e-Government: informatie dag en nacht beschikbaar

Bij e-government wordt informatie bewaren en beveiligen indien mogelijk nog belangrijker omdat de uitwisseling daarvan louter elektronisch gebeurt. De computerinfrastructuur achter de interactieve websites van de overheidsdiensten zal dan ook bijzonder stabiel en veilig moeten zijn. Een EMC opslagnetwerk in de kern van die infrastructuur maakt het mogelijk om alle systemen te consolideren, dag en nacht beschikbaar te zijn -zelfs tijdens back-ups- en moeiteloos een steeds groeiend aantal gebruikers te verwerken. Als wereldwijd markt- en technologieleider in informatie-infrastructuren staat EMC ook hier garant voor 99,999% uptime zonder gegevensverlies.

EMC Computer Systems N.V.
Imperiastraat 14, 1930 Zaventem
Telefoon: 02/723.01.00
Koen Vriens
E-mail: vriens_koen@emc.com
Website: www.EMC2.be